

SIAM INTER COMICS

MASANORI
MORITA

42 เล่ม
40 บาท

ลิขสิทธิ์
COPY RIGHT

ดาเม็น (บลูส์)

BLUES

VOL.38 ROLLING ON

มาเอตะ ไทชน ผู้เป็นหนึ่งในด้านการทะเลาะวิวาท แต่ติดลบด้านการเรียน ตอนนี้อยู่ชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนเทเค็นแล้ว ความฝันของเขาคือ แชมป์เปี้ยนโลก

การปะทะที่ดุเดือดระหว่างพวกคิโยะคุโตะกับโตเกียว แม้จะมีคนน้อยกว่าแต่นั้นไม่ใช่ปัญหา กลับเป็นฝ่ายค่อยๆ กัดตันทพวกคิโยะคุโตะ อีกด้านหนึ่งขณะที่ไทชนสู้กับควาซิมะ ฮาตายามะคิดขับรถชนใส่ควาซิมะ แต่พลาดและเกิดไฟไหม้ รถขึ้นท่ามกลางเปลวเพลิงควาซิมะได้เข้าไปช่วยฮาตายามะที่ติดอยู่ในรถและก็รู้สึกตัวได้ว่าการปกครองด้วยกำลังเป็นสิ่งที่ไม่ดีพลาดและหันมาสู้กับไทชนอีกครั้ง ไทชนทุ่มเทหมดสุดท้ายซัดเข้าใส่ควาซิมะเต็มแรง ผลลงเอยชัยชนะตกเป็นของฝ่ายโตเกียว

เรื่อง
คร่าว ๆ
จาก
เล่ม
ที่
แล้ว

Vol.38

ROLLING ON

CONTENTS

Love and reason do not got together ----	7
Watch me! -----	27
IMAGE-----	47
ทฤษฎีสถานภาพกองทัพโคเฮย์ -----	69
อาทิตย์บาร์มี-----	89
ROLLING ON-----	109
ความอัจฉาริษยา-----	129
ความรู้สึกหลงใหลในวีรบุรุษ -----	148
NEVER -----	166
จอมเกบลูส์จู่จิบ ♥ XI -----	185

จอมเกบลูส์
BLUES
(บลูส์)

**Love and
reason**

**do not go
together**

จอมเกบลูส์
BLUES
(บลูส์)

.....

เป็นไป
ไม่ได้หรอก

ว๊าก..
ตกใจ
หมด

เฮ้ย

.....

เรื่อง
ส่วนตัว

มาแอบ
มองเรื่องส่วนตัว
คนอื่นเค้า
ทำไม

มาเอตะ
เองเรอะ

ก็เมื่อกี้
เซจิมันบอก
นะ เห็นหน้า
ยิ้มแฉ่ง
เลย

ซีเช่าจริง
ปากมันบอกว่า
อย่าบอกใครนะ
แต่มันเอง
เลือกประกาศ
ซะทั่ว

มิซึกิจัง
เป็นไงบ้าง
?

ทำไม
มาเอตะ
รู้ล่ะ
?

แบบนี้
มันจะมาแค้น
อีโอะกะ
ไม่ได้นะ

แต่นึกไม่ถึง
ว่าเซจิจะจริงจัง
กับมิซึกิจัง
ขนาดนั้น

จัดปาร์ตี้
ปლობใจ
กันเหอะ

เซจิเลย
ถือ
ดอกไม้
เก๋

รู้สึก
ว่า
ภาพจะตกรอบ
ทำทางซ็อก
มากเลย

เอ
?

ดีล่ะ

.....

แล้ว
ทำไมมากัน
เพียบเลย

เหอะน่า
ไม่ต้อง
เกรงใจ

นี่
?

ไว้
พยายามใหม่
นะครับ
อาจารย์

มัน
ไม่ค่อย
ดีนะ

6 CAFE 8
MARU 8
Morning Time
AM 08:00 - PM 12:00
Lunch Time
AM 11:00 - PM 2:00
Beer Time
5:00 - PM 11:00

モルB1

รู้สึก
สบายใจ
ขึ้นมาก
เลยล่ะ

ขอบใจ
ทุกคน
นะ...

เพี้ยน
รีเปลา
วะ...
แกเนี่ย
!!

ไม่ใช่โย
กันเหรอ
!!

พูดอะไร
ของแกละ
ไอ้เงี๊ยง
!!

ไชโย
!!

ฉันบอกให้
มีซิกิจัง
ช่วยดูใจพวกเขา
มีความสุข
ที่ตรอบ

ขอ
เบียร์
อีกแก้ว
!

เอ้ก

เปล่านะ
เธอกิน
เอง

ใคร
ให้เธอกิน
เบียร์วะ

จะ
เป็นไร
มั๊ยเนี่ย

ฮิฮิ
ฮ่าฮ่า
!!

ท้าว
ว่าไง
นะ?

อึ้ง

เอ้ก

ผม
เข้าใจ
อาจารย์
ดีแต่

พอเดอะ
อาจารย์
กินมากไป
แล้วนะ

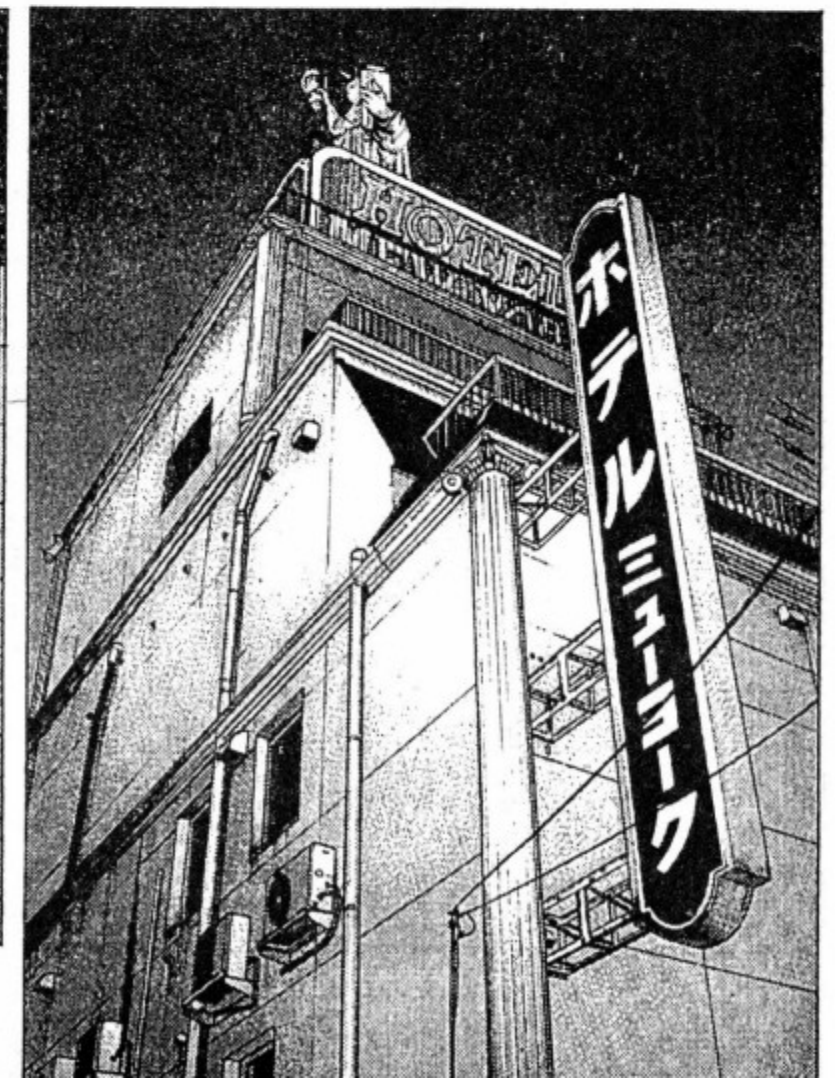
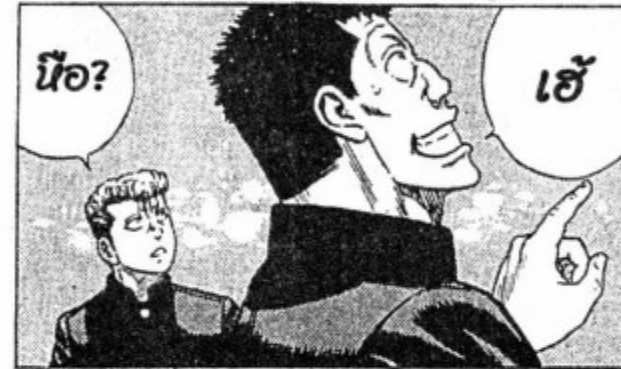
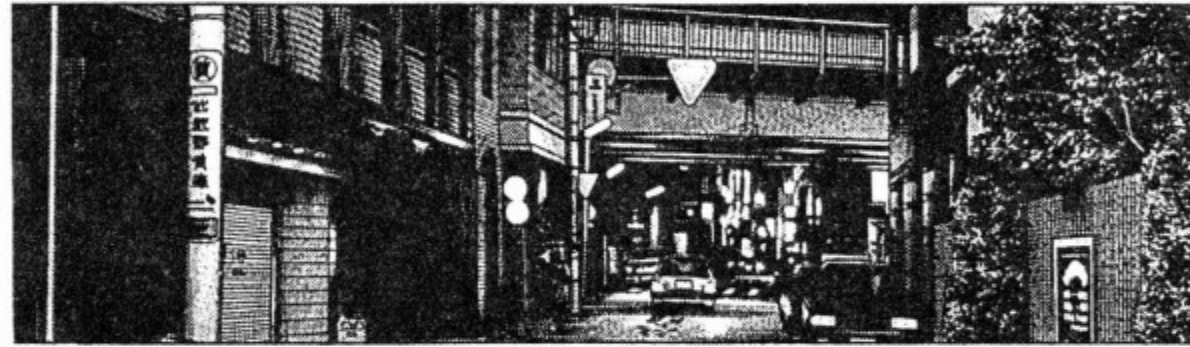

ฮึ๊ก
ฮึ๊ก

พวกเขา
ก็กินๆ
เข้าไปเหอะ
ปิดโธ่
!!

พูดจา
ไม่รู้เรื่อง
บ้าที่สุด
!!

แค่ตัวเอง
ห้องเดียว
ก็ได้มั่ง

คนเยอะ
เงินแบ่ง
เป็น 2 ห้อง
ละกัน

เอาเพอะ
น่า....

พี่

นา

ให้ผม
ดูแลเธอ
คนเดียว
นะ

มิซึกิจึง
ให้นอนห้องโน้น
ส่วนพวกนี้ห้องนี้
ฉันแบกพวกนี้เอง
แกแบกเธอไปแล้ว
ดูแลเธอด้วยละ

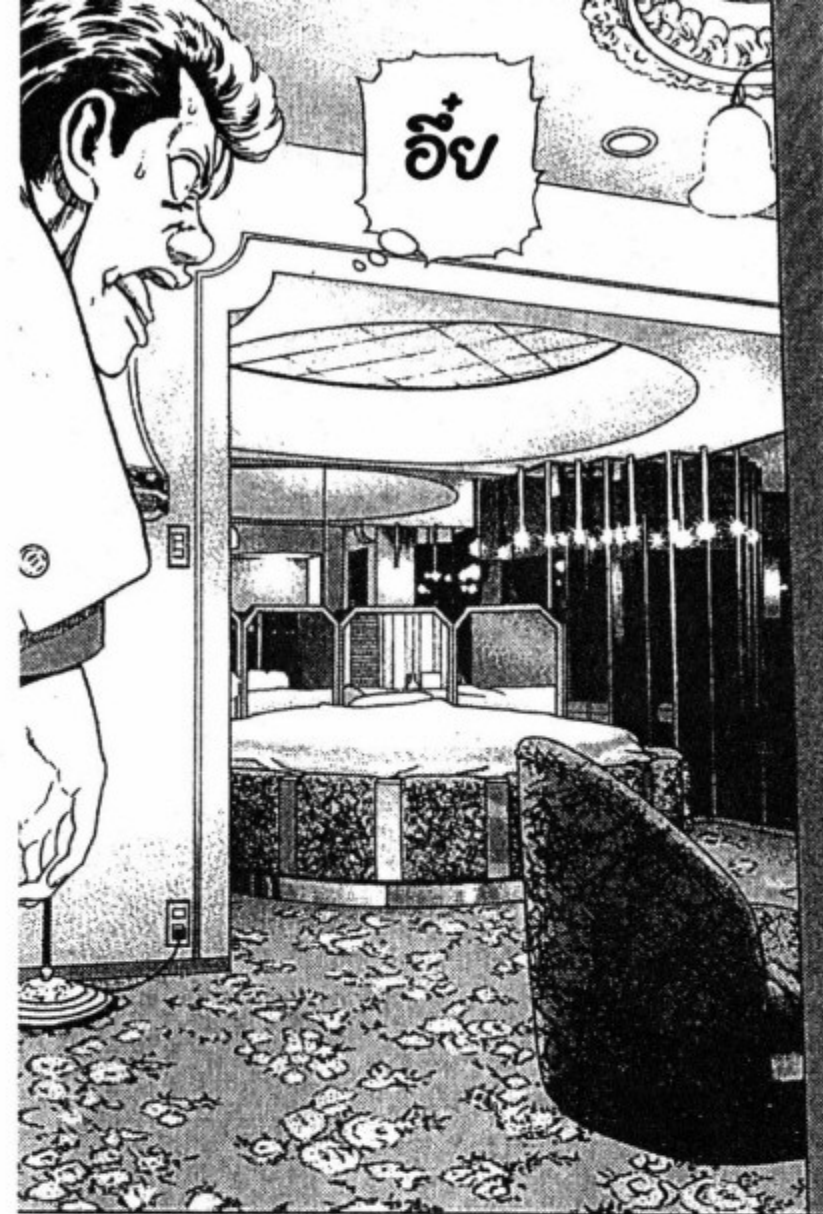
มอบให้

ทางนี้
ฉันจัดการ
คนเดียว
ได้

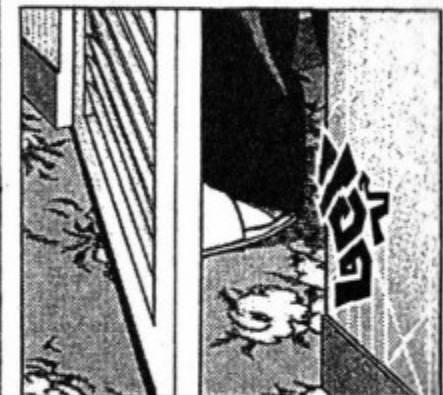
ด้านนั้น
มอบให้
แก่ละ

เจ้าໄง่
จะให้ผู้หญิง
ตัวคนเดียว
มาอยู่ร่วมกับ
ผู้ชายเยอะๆ
แบบนี้เรอะ

อึ้ง

อึ้ง

มากับ
มิซึกิ
จึ๊ง

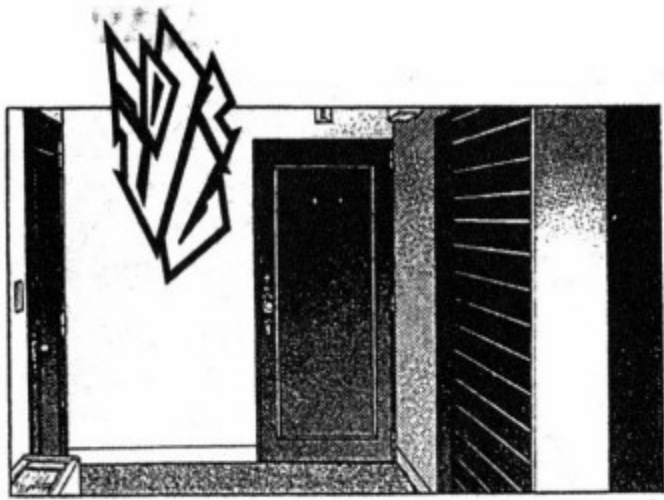
ติกตัก
ติกตัก

เป็น
ครั้งแรกที่
เรามาที่
แบบนี้

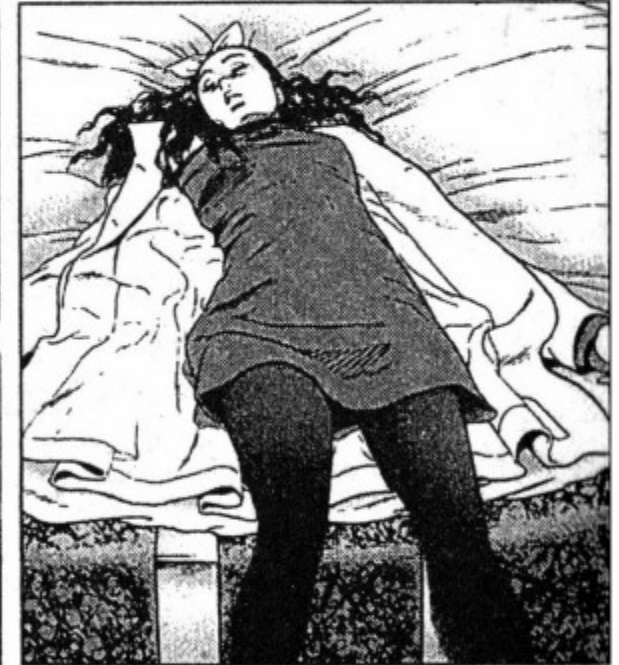
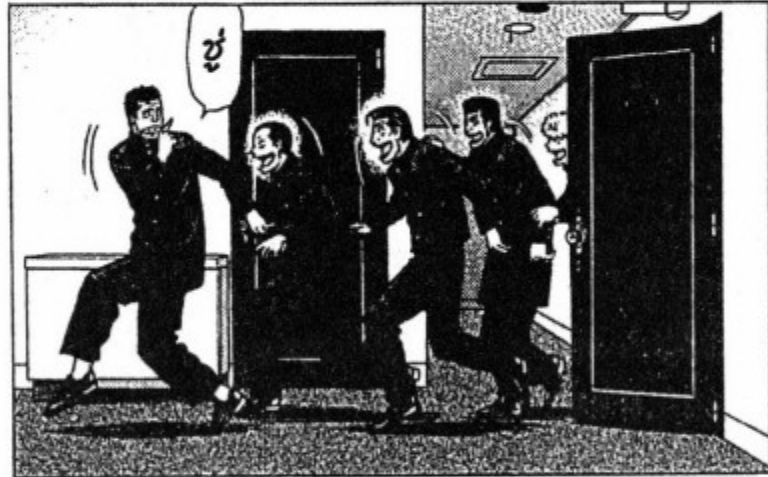
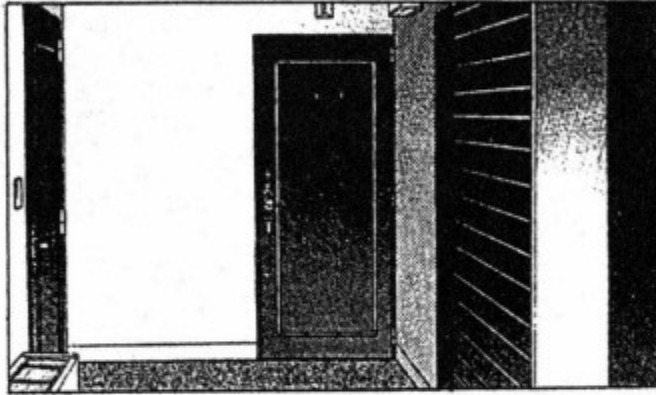
แถมยัง

เฮ้อ
คนสุดท้าย
ชะที

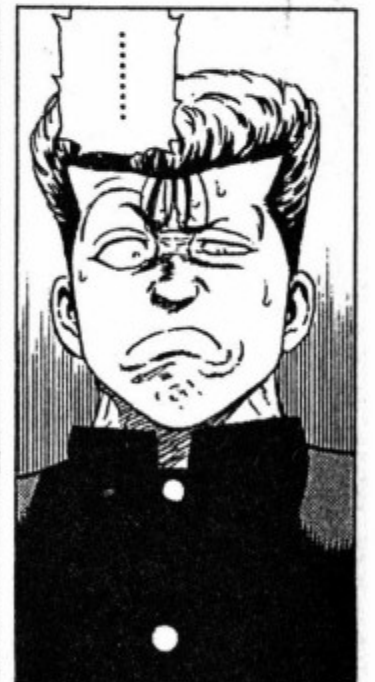
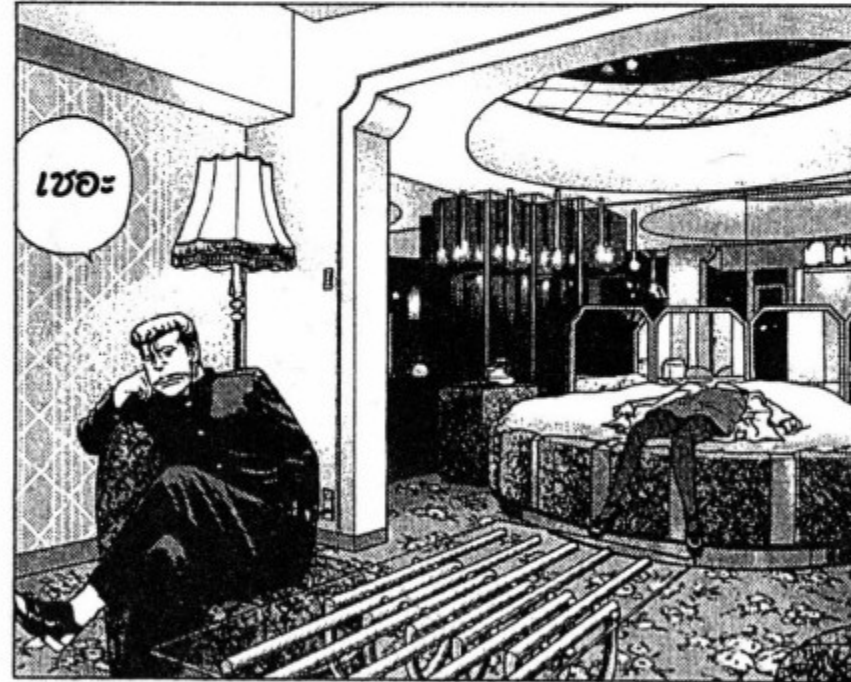
ตัวหนัก
เป็นบ้า
!!

เดินเอง
มั่งสิวะ
ไอ้บ้าเอ๊ย

มีแต่
โอกาสนี้
เท่านั้น

ลุยเลย
!!

บอกแล้ว
ไซม์ยว่า
อย่าไปสอด
เรื่อง
ส่วนตัว
คนอื่นเค้า
!!

พวก
แก
!

ฮัง...
ลูกพี่
!!

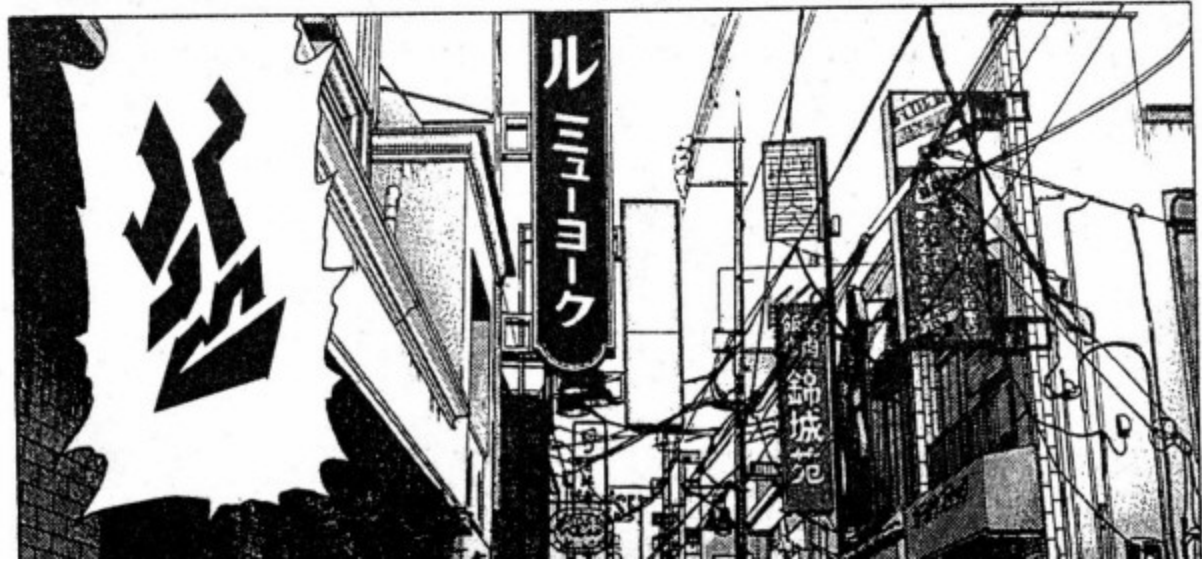

ซำก
!

วัก...
นี่เมา
จริงๆ
นี่ทว่า

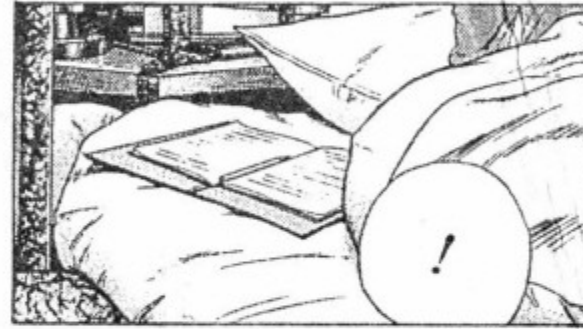
ช่วย
ฉัน
ด้วย

แนว
!

แย่ง
ทำอะไร
ไม่ได้
เลย

รู้ว่า
หลังจาก
ตอนนั้น
!

!

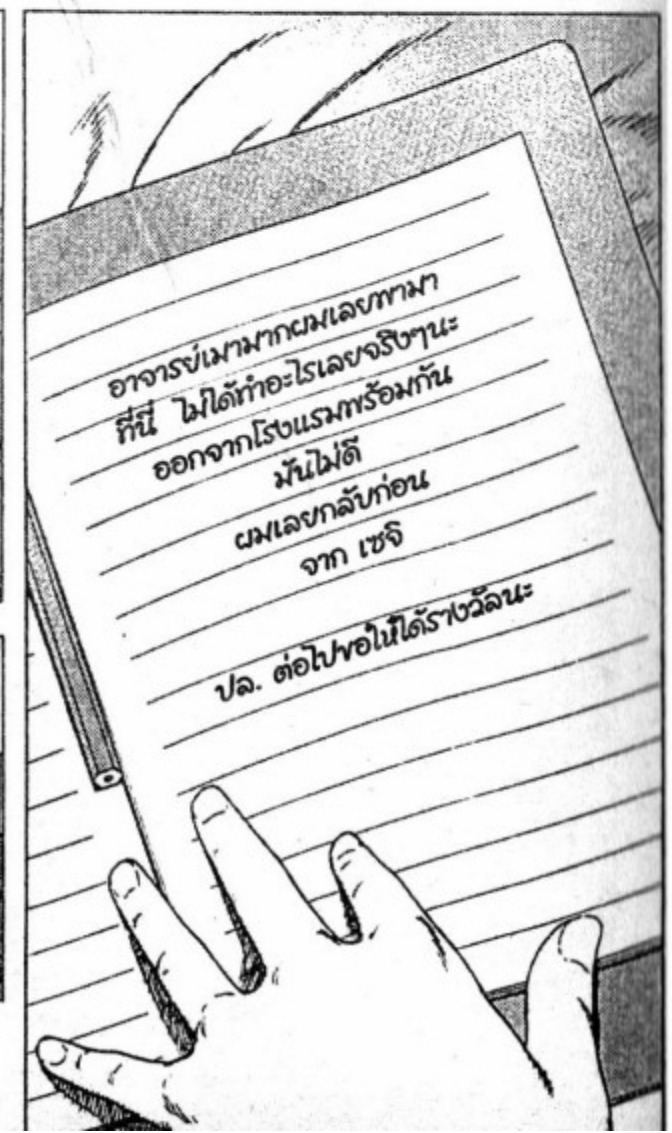

ตายแล้ว
ที่นี่มัน

โรงแรม
มานรุต
นี่นา

โทจูจิ
คช

อาจารย์เมามากผมเลขทามา
ที่นี่ ไม่ได้ทำอะไรเลขจริงนะ
ออกจากโรงแรมพร้อมกัน
มันไม่ได้
ผมเลขกลับก่อน
จาก เซจิ
ปล. ต่อไปขอไม่ได้รางวัลนะ

จะ
อ้วก
!

แนว
!

ในที่สุด
เวลาแห่งการ
ขยี้เจ้า
มาเอตะ
ด้วยลูกไฟค
ก็มาถึง

รู้สึกได้
เลยว่า
แอนโดรนาริน
ในตัวฉัน
มันลึกลับ
ดีใจอยู่

เขาไป
กันหมด
แล้ว

เฮจ้จ
เร็วเข้า
เถอะ

ที!
ไปก่อน
เถอะ

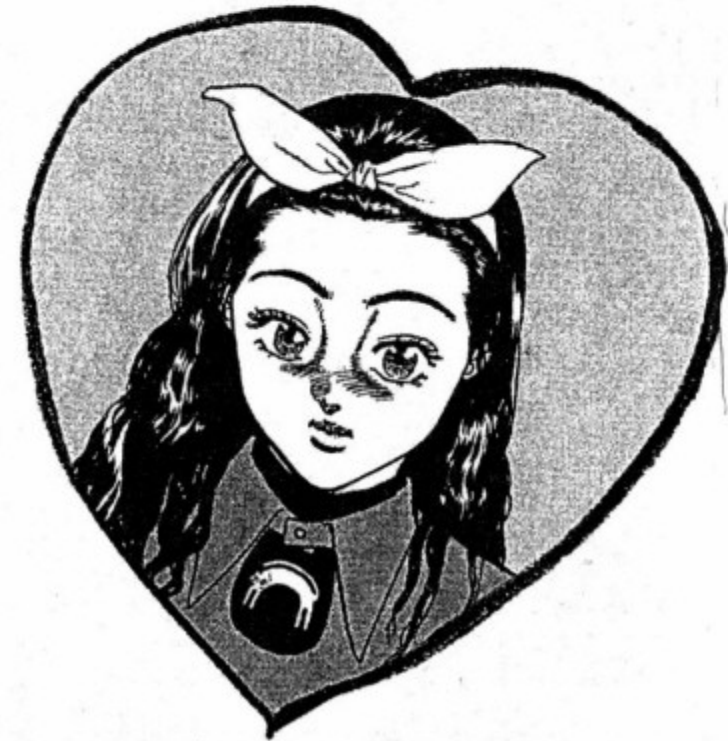

ท่าน
โคเฮีย
ผู้นี้ก็
เช่นกัน

ฮีโร่
มักเผลอตัว
ทีหลัง
เสมอ

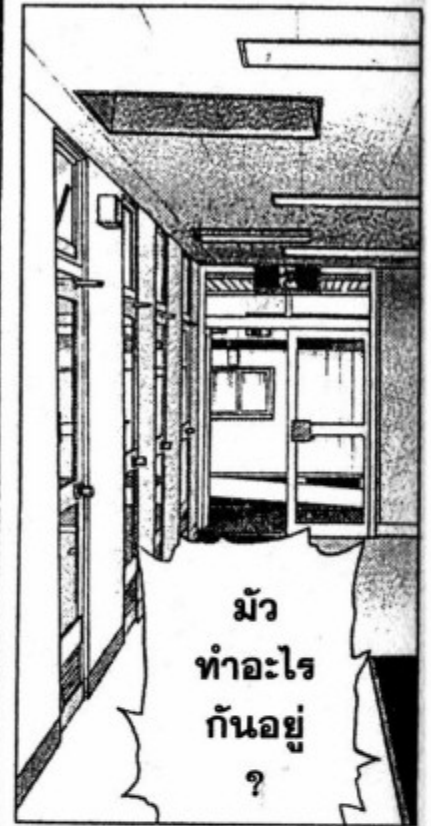
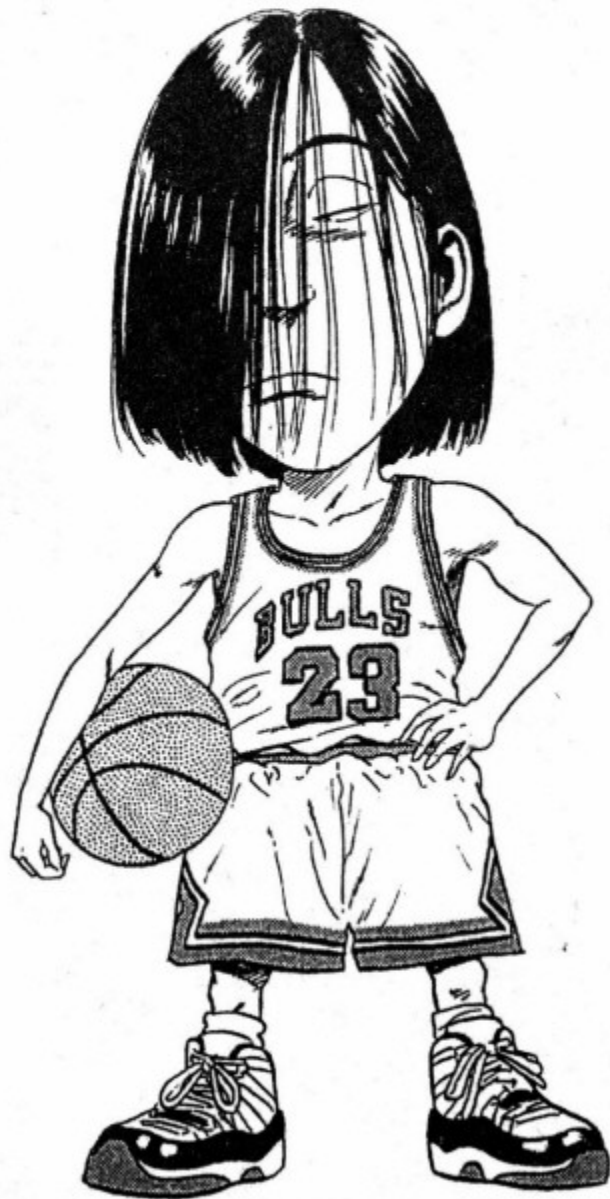
ฮ่า ฮ่า....
รอก่อนเถอะ
เจ้ามาเอตะ
!!

Watch me!

ฝนตก
รีเนี่ย
!!

Watch me!

.....
จือากิ
จั้ง
แก่งจั้ง
เลย

เฮ
เฮ
เฮ
ได้
สวย
มาก
!!

จี้..
จือากิ
จั้ง...

เดี๋ย
ทำไมฉิน
ต้องมา
แย่งลูก
กันแกว่าะ !!

ทำไม
แย่งลูกกับ
ฉินแล้ว
มันจะตาย
ซีใจ?

NAKAGA
3

พร้อม
นะ

เอาล่ะ

ส่งบอล
เลย
ครับ

นี่

ในที่สุด
ก็คิด
ได้รี

นาคา
ยิมะ
เธอ

รีบๆ
เปิด
เกม
ซะที!!

อาจารย์
ชอร่อง
ล่ะครับ
!!

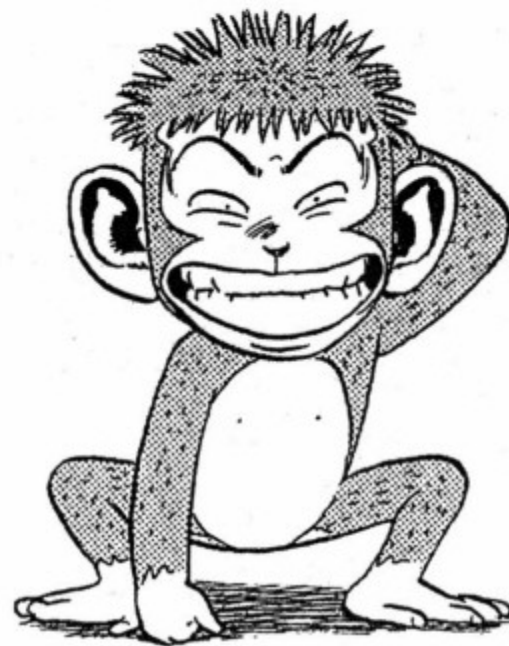
ฮึบ

เฮ้

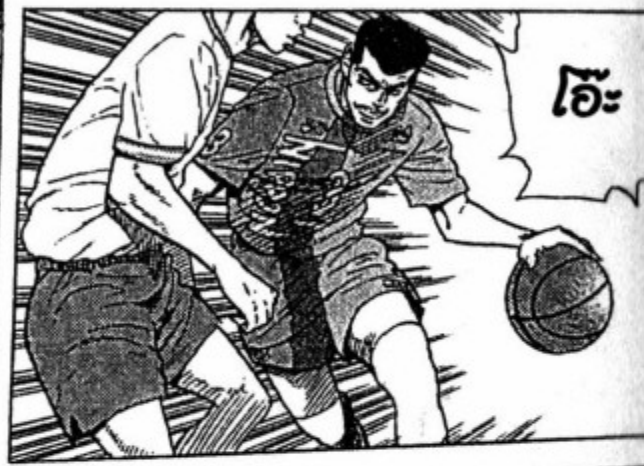
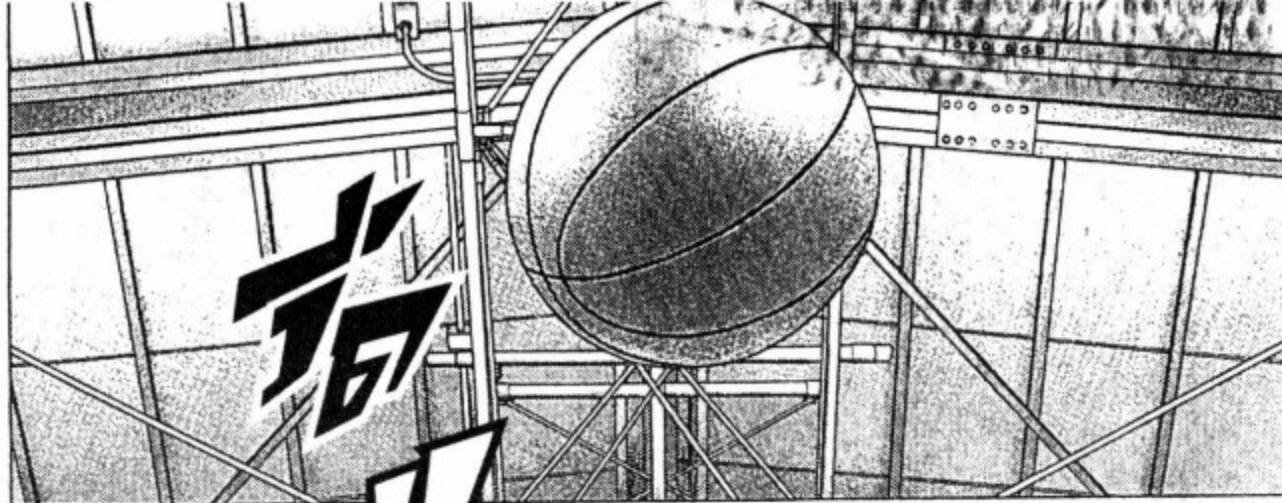

ทำซะ
อย่างกับว่า
มันมีเสน่ห์
ตายล่ะ

ที่แท้
มันคิดทำ
แอ็คทำ
ต่อหน้าสาว

ส่งให้ฉันบ้างเซ่ !!

ลุยละนะ !!

ส่งมานี้ทางนี้ !!

อูบ

ใครจะส่งให้วะ

เจ้ากริวกนั้นมันอยากเล่นผิดปกติ

ฮ่า ฮ่า เห็นฝีมือยัง

ไอ้บ้าเอ๊ย !!

อูบ

เขาห้ามถือลูกวิ่ง

เล่นเป็นรีเปลา

เป็นใจเห็นรียัง

ช่วยดูความมุ่งมั่นนี้ด้วยนะ

เอาละดูให้ดีละ

นาคายิมะ

ไม่ว่าจะยังไงก็ต้องสร้าง...
ความประทับใจอันงดงามขึ้นให้ได้

ผมขาดเรียนวิชาผละตลอดผลการเรียนใกล้ตกอยู่แล้วถ้าผมไม่แสดง...
ความมุ่งมั่นนี้ให้อาจารย์เห็นอาจจะมีผลต่อการเรียน

ขอรับรองละอาจารย์

เอาละนะ !!

โปรดเมตตาคุณมด้วย

อัน
ตราย
!!

อึบ
!!

บอกแล้ว
ใจว่า
ไม่เป็น
ไร

เลือด
ออกด้วย
นะ

เล่นต่อ
เร็วๆ
เหอะ

ไม่
เป็นไร

แค่นี้
สบาย
มาก

ช่วย
พาไป
ห้อง
พยาบาล
ที

โอ๊ย
ขา..
ชาฉันท
พลิก
!!

เจ็บ
เป็น
บ้า
!!

โอ๊ย..
ไหล่
ฉันท

อูฮ

เอ๊ะ?

นาคา
ยิมะ
!!

นาคา
ยิมะ
!!

จาก
ตรงนี้
เลย

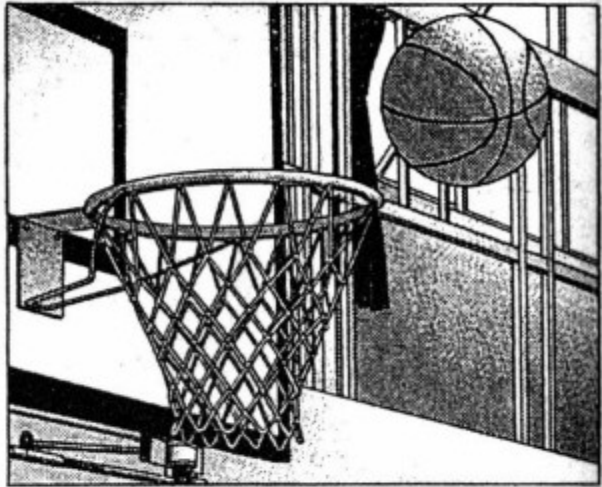
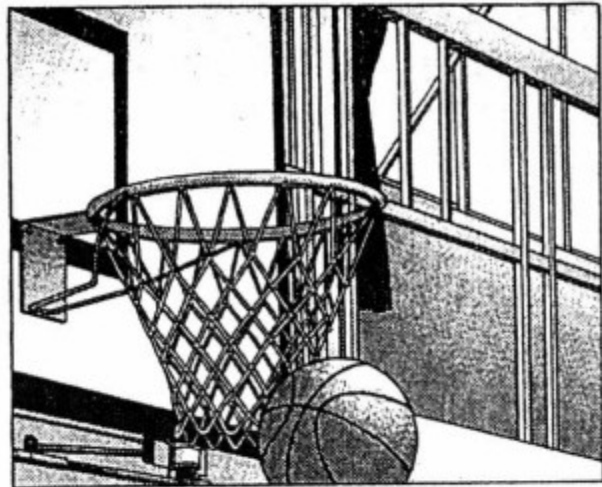
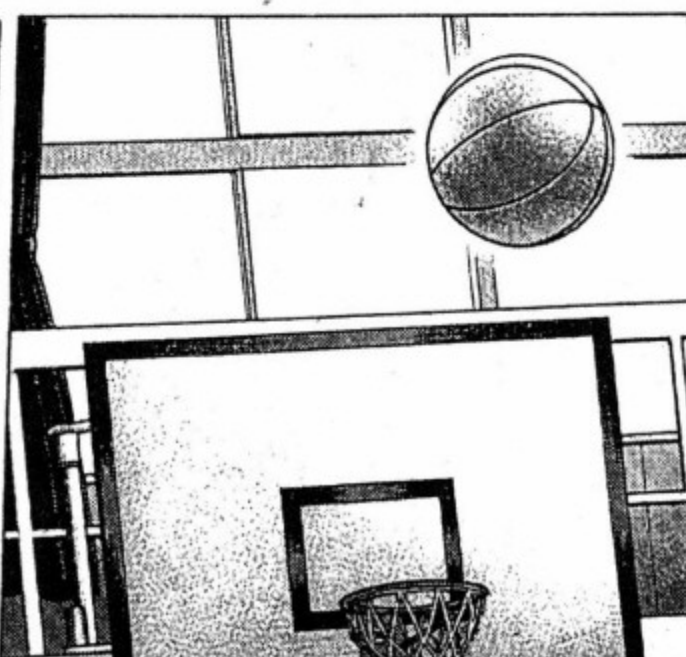
ดะ
ดะ

ดูความ
ม่งมันนี่
ให้ดี
นะครับ

ยีน
ยีน

ความ
ตั้งใจ
นี่...

หยุดนะ !!

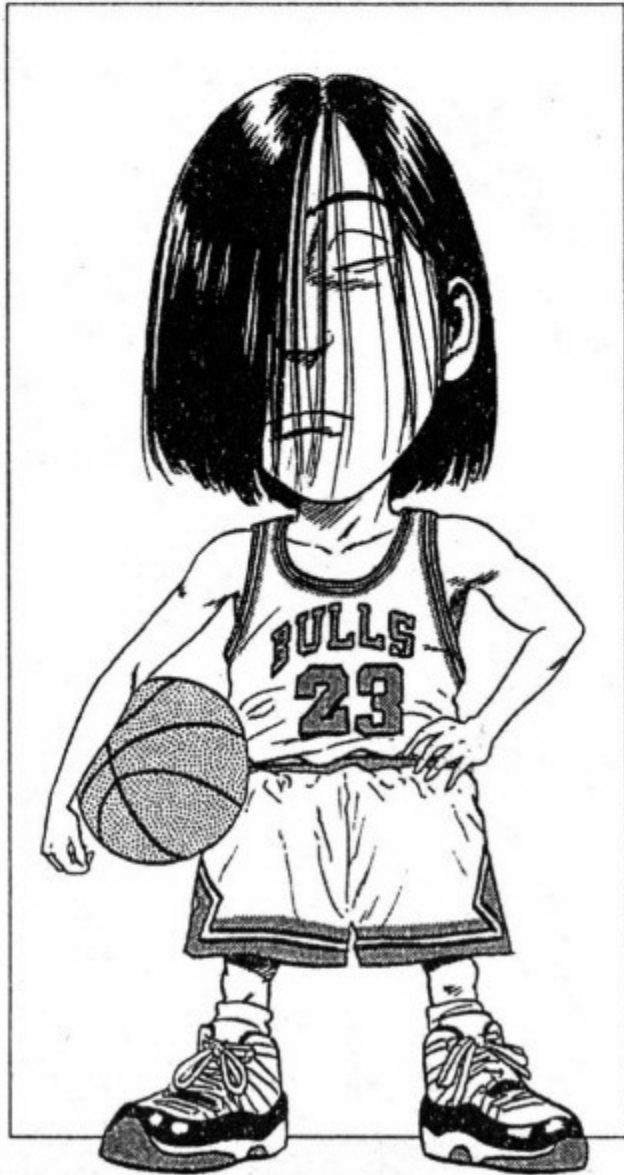
ไปลงนรกซะเถอะ !!

เปล่านะฉันไม่ได้ตั้งใจ

แก.... อย่าอยู่เลยวะ

บอกว่าให้หยุด

จิกากิ !!

เนา

จ้าก

อึบ

โถง

ทนายช่า
รียัง
?

เซอะ

อูบ

แต่ถ้าอายุ
ยังเอี๊ยะใส
หมวกกวนโอ๊ย
แบบแกได้
แกละไปแล้ว

ฉันก็อายุ
มากแล้วไม่
อยากใช้แรง
โดยเปล่า
ประโยชน์

ไปเทอะ
ยาฮีโร่

ยกโทษ
ให้ผม
ด้วย

ยังเป็นไอ้พวก
เด็กโหลยโท่ย
พวกนี้ต้อง
สั่งสอน
ให้เข็ด

ผม
ไม่อยาก
ให้ใครมา
ทรมานเอา
ได้

ล้วงหน้า
ไปก่อน
เถอะ

ยาฮีโร่
!!

รู้แล้ว
ครับ

ถึงพวกมัน
จะไม่ตีนกแต่
อนาคตของ
ประเทศก็ต้อง
พึ่งพวกมัน

แต่ก็
อย่าทำ
อะไร
เกินไป
ละกัน

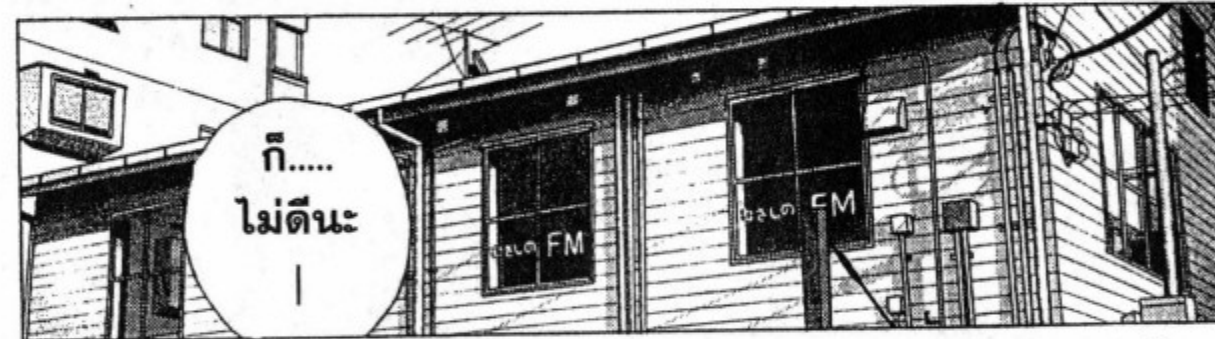

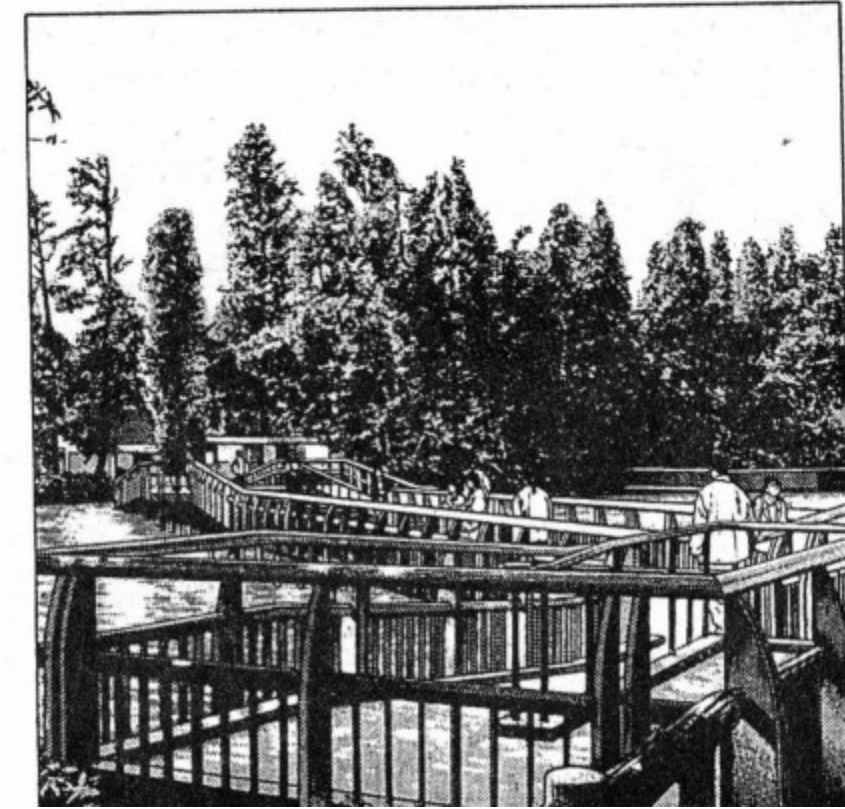
ก็
อะไร
?

เฮ้

เปล่า
|

ก็.....
ไม่คืนนะ
|

อูช
|

พูดชะ
อย่างกับว่า
พวกแก
ตีตายละ

เด็กเหลือขอ
แบบนั้น
ถ้าไม่รีบตัดสินใจ
เสียแต่เด็กมัน
จะลำบาก

ก๊าก
ฮ่าฮ่า

พวกแก
ไปรีงแกเด็ก
มันทำไมนะ

เลยอบรม
ให้พวก
มันหัด
ตั้งใจเรียน
หน่อย

พวกมัน
เป็นฝ่าย
มาหาเรื่อง
นะ

จะสูบ
บุหรี่
จะอะ

มีไฟ
มั๊ย?

เฮ้?

อิเมจ
?

เดี๋ย
จะเสีย
อิเมจ

ถ้าเป็นไปได้
ผมว่าอย่า
สูบบุหรี่
ดีกว่า

คุณ
ซิเมะบุคุโร่
!!

แก
ไม่สบาย
ตัวร้อน
รีเปล่า

อย่า
ไปทะเลาะ
กับใคร
ด้วย

อีกอย่าง
ถ้าเป็น
ไปได้ก็...

บุหรินะ
เหมาะๆกับ
หน้ามัน
จะตาย

ซ่า ซ่า
คนอย่าง
มันมีอิมเจ
กับเขาด้วย
เรอะ

ผมไม่ได้
เป็นอะไร
หรอกแค่นั้น...

เอ

เสียงนะ
ให้มัน
ดังหน่อย

พวก
ชมรมยูโด
นะ

โอ้เจ้า
เลียวนาร์ด
ชั้นเรอะ
!!

ของ
มหา'ลัย
อะไร
นี่แหละ

ไม่ใช่
นั่นมันพวก
ชมรมจัน

หนึ่ง
สอง

หนึ่ง
สอง

หนึ่ง
สอง

พยายา
เข้า
!!

คุณ
ชิมะบุคุโร่

อ๊ะ...
พวกคนเลว
นี่นา

คุณ
ชิมะ
บุคุโร่
บุหรินะ

รีบซ้อน
บุหรินะ
เร็ว

เอ

เอ

สวัสดี
คะ

สละ...
สวัสดี

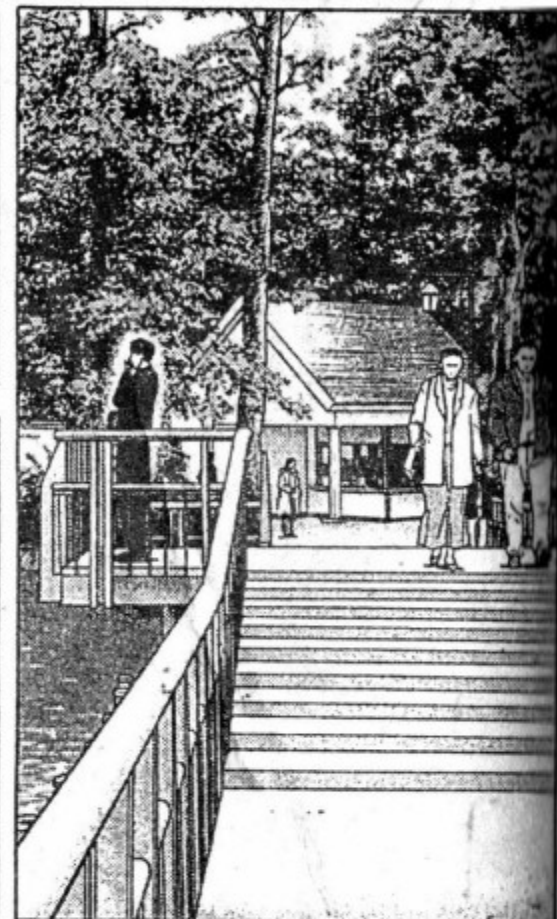

สวัสดี
ครับคุณ
ชิมะบุคุโร่

สวัสดี
ครับ

ฮือ

สวัสดี
ครับ

เพราะฉัน
ถึงจะสร้าง
อิเมจ
เขาให้ไกล
อุดมคติเธอ
แมน้อยนิด
ก็ยังดี

แต่ใครๆเขา
ก็รู้อันนั้น
ว่าคุณชิมะบุคุโร่
จริงๆแล้วก็
ไม่ได้ดีอะไร
นัก

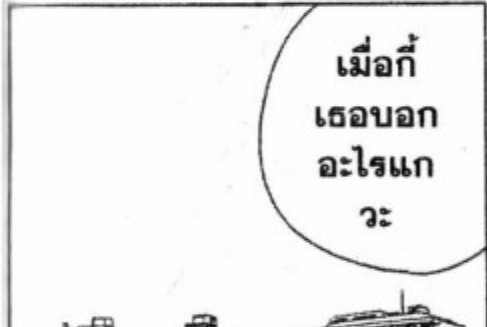
ไม่อยาก
ให้อิเมจที่
เธอมีต่อ
เขาถูก
ทำลาย
ไป

ไม่อยาก
ให้เธอเห็น
จุดต่างค่า
ของคุณ
ชิมะบุคุโร่
มากนัก

สำหรับ
เธอแล้ว
คุณชิมะบุคุโร่
คือเจ้าชาย
ขี่ม้าขาว

เป็นชาย
ในอุดมคติไม่ใช่
กำลังข่มเหงใคร
ไม่สูบบุหรี่และ
ต่างจากพวกเรา
ลิบลับ

เมื่อ
เธอบอก
อะไรแก
วะ

ฮือ

ใช่..นี่แก
ตกหลุมรัก
แมนั้น
ขนาดนี้
เชียว

เธอบอก
ให้ฉันบอกคุณ
ชิมะบุคุโร่
ว่าเธอมีของจะให้
ให้เขาไปที่ร้าน
อิตาริชะ

ไนท์
โริงเรจินท์
สินเรื่อง

ไม่ใช่
เว้ย
เดี๋ยวตีบ
ให้ซะนี่
!!

ฮ่าฮ่า
ฮ่าฮ่า

พูด
มาก
นะ

เธอบอก
ให้แก
ไปด้วย
สิใจ

แค่มาดู
ว่าสองคนนั้น
มากันรีเปล่า
เท่านั้น!!

อะไร
วะ

ก็มา
ตีหมาแพ
นะสิ
ผิดด้วยสิ

มา
ทำไม
วะ

ฉันว่า
แกนั่นแหละ
ที่น่า
แปลก

อ๊ะ

อ้อ?

เชอะ
แกนี่มัน
กวนโอ๊ย
ดีจริง

ยินดี
ต้อนรับ
ค่ะ

เฮ้
ชวย

อะ

เฮ้! แล้ว
อีกคนนั้น
ใครวะ?
?

ยังกล้าซ่า
โผล่มา
ให้เห็น
อีกอะ
!?

มันนี่
หว่า
!!

อะไรนี่
ไอ้เน็เอง
อะ

ไม่เกี่ยว
ตอยไป
เต็วเจ็บ

นี่
พวกแก
!!

กระทืบ
มันเลย
!!

ไอ้บ้า
เอี้ย
!!

อ๊ับ

คุณ
ชิมะ

บ่าสิใจ
พวกมัน
เป็นฝูง
เลยนะ

เฮ้

พชก

ฝาก
ข้างนอก
ด้วย

เอบิ
ฮาร่า
!!

เร็ว
เซ่
!!

ไปทางนั้น
กันเถอะ

เอ้?

สุดท้าย
ทางนั้น
เลยนะ

โ๊ะ

นี่แก

ว่าไ
นะ...

คุณ
ชิมะบุคุโ
ยาฮิไร
ให้มาบอก

อ้าว
?

โ๊ะ

เอ้

อ๊ับ

คุณ
ขี้มะบะคุไร
ละ.....

แล้ว
แก่ละ

ฉัน
ไม่ต้องใช้
อาวุธ
หรอก

เจอ
ของดี
แล้ว

ช่วย
ดึงที

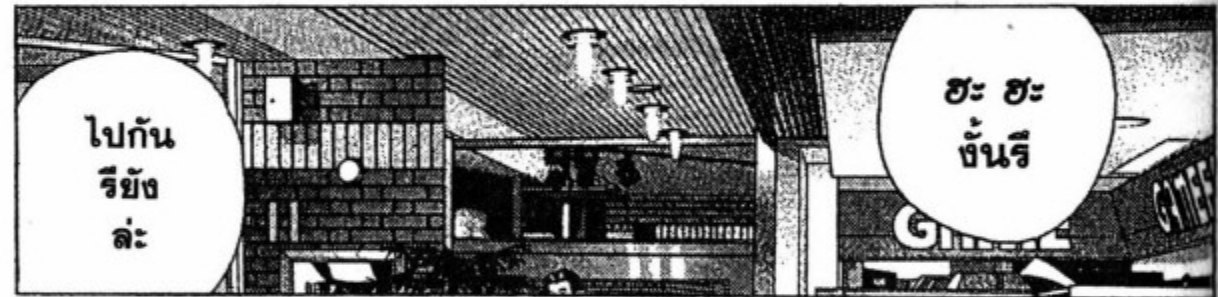
พบเธอ
แล้ว
ด้วย

ไป
แล้ว

ดีแล้ว
ละ
ชะชะ

เงิน
รี..

ไปกัน
รียัง
ละ

ชะ ชะ
เงินรี

เล่นบท
ผู้เสียสละ
เงินเรอะ?

แกนี่
จริงน้า

ทฤษฎีสถานภาพกองทัพโคเฮย์

ฉันถึงอยาก
ทำให้สิ่งนี้
เป็นเสมือน
ก้าวแรกที่
นำโลกสู่
ความ
สงบสุข

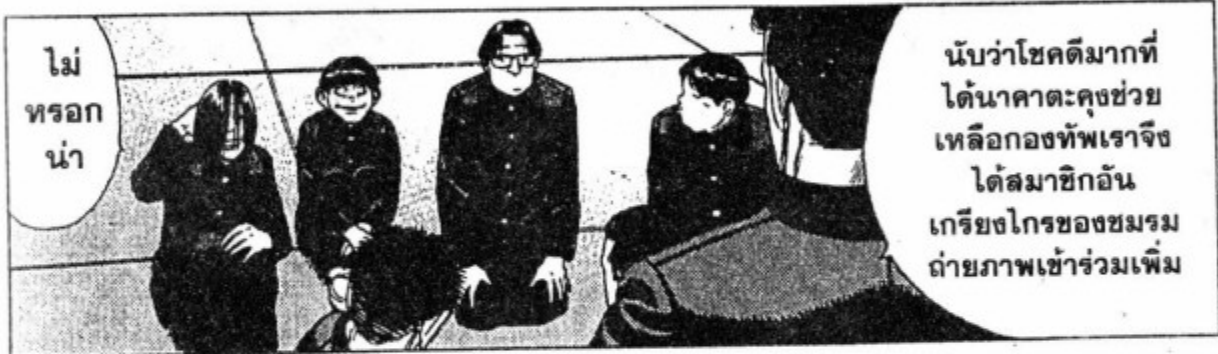
เราจะไม่พูด
ว่าการเมือง
จะคอย
ช่วยเหลือ
ประชาชน
ความเคลื่อนไหว
ที่เป็น
รูปร่างสี
ถึงเป็นสิ่ง
จำเป็น

หุบ
ปาก
ซะ!!

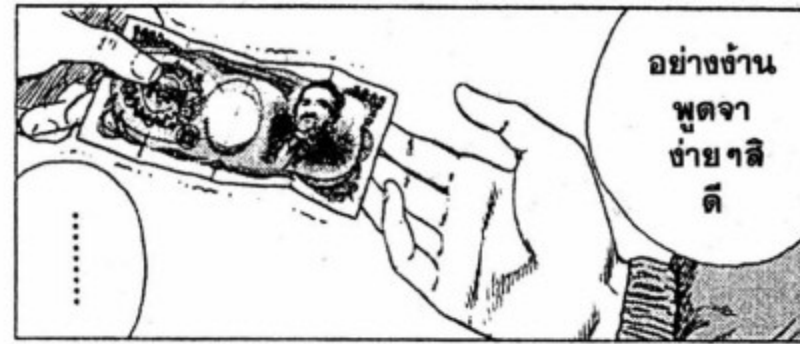
ก็เป็นกองทุนที่มี
วัตถุประสงค์
แอบแฝงคอยช่วยเหลือ
เด็ก ผมมีชื่อเสียง
ทั่วโลกยอมรับก็อาจ
มีเชิญออกทีวี

อ้อ

ไม่
ทรอก
น่า

นับว่าโชคดีมากที่
ได้นาคาคะคุณช่วย
เหลือกองทัพเราจึง
ได้สมาชิกอัน
เกรียงไกรของชมรม
ถ่ายภาพเข้าร่วมเพิ่ม

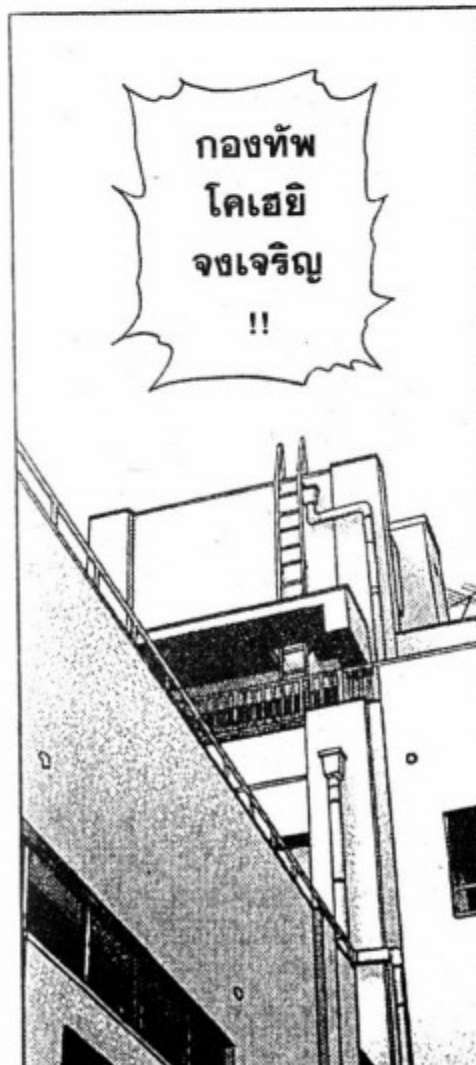
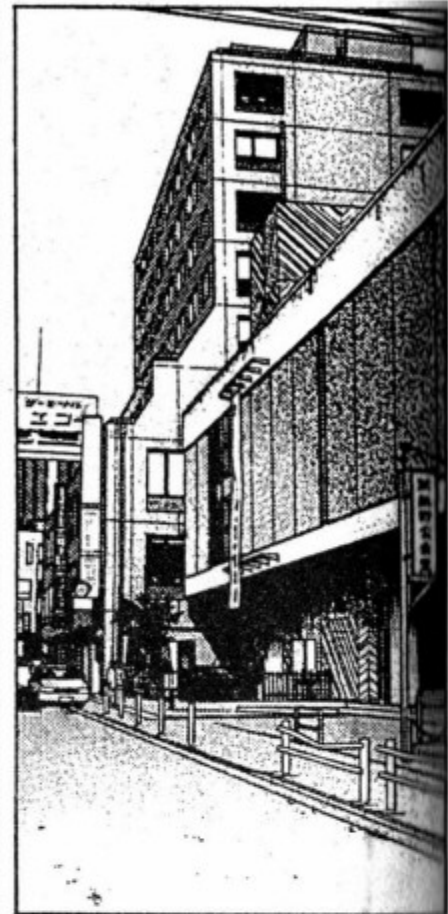
อย่างจ้าน
พูดจา
ง่าย ๆ สล
ดี

ครับ

พืงนะ
อย่าไป
บอกใคร
เชียวละ

คุณนาคาคะ
โคเฮีย
แห่งเทศิน
บอกไว้ว่า
แบบนี้

กองทัพ
โคเฮีย
จงเจริญ
!!

อันดับแรก
เราจะเรียไรเงิน
ภายในโรงเรียน
แล้วค่อยออกไป
ข้างนอก

จะมอบ
กล่องนี้
แต่
ทุกคน

ฮ้าว

ไปกันได้
เหล่า
สหาย

ขอให้
ทุกคนพบ
ความ
สำเร็จ

ได้ไถเอาจาก
พวกที่ดู
หงอ ๆ ต้ม ๆ
ละกัน

ช่างเถอะ
ไม่ว่าจะได้
จากใคร
เงินก็คือ
เงิน

ที...
เมืองนี้ละ
แหล่งเงิน
ของเรา

หากิน
ที่นี่ชักพัก
ละกัน!

แต่ตอนถาม
ไ้อพวกเมื่อกี้
มันทำท่าทาง
กวนโอ๊ย ไม่รู้
มีอะไรเปล่า

แต่ชื่อเจ้านี
ใช่ได้สะ
คงเป็นคน
เจ๋งมากเลย
เนี่ย

ทำไม
เวลา 1 อาทิตย์
ได้มาแค่
19 เยนเอง
!!

พวกแก
ตั้งใจ
ทำกันรีเปล่า
!!

19 เยน

ว่าไ
งนะ

ใช่พวกเรา
ถูกรังเกียจ
อยู่ มีริจะ
ได้เงินมาก
ขนาดนี้

พวกเรา
ไม่รู้เรื่อง
นะ

เลยคิดว่า
คงเป็นคุณ
อิโรงาริ
ริไม่กี่คน
อิโรกาอิ
เรียไร
ไปแล้ว

แปลกนะ
ตอนที่เรียไร
เพื่อนผมเขา
บอกว่าให้
คนอื่นไป
แล้วพัน
เยน

๊ะ

พวกแก
ไม่ได้
อมไป
แน่นะ

แนลิ
!!

แนใจนะ
ถ้าแกเป็นคน
ทำละก็
สวยแน่

ไม่เห็น
รู้เรื่อง
เลย

เพราะ
พวกเราต้อง
ซื้อสตั๊ดต่องค์
ไม่หลงไปกับ
ความอยากของ
ตัวเอง

เฮ..นี่มัน
เรื่องอะไร
กัน

รับเงิน
ผม
นะเนะ?

ปะ..
เปล่า
ครับ

ไม่ได้
ทำ
เรอะ
!!

นี่แกไป
เรียไร
เงินกับ
เขาด้วย
เรอะ

ก็
เรียไรเงิน
ไม่ได้นะ

แล้วเมื่อกี้
ทำไมแกไม่มา
ร่วมประชุม
ว่าไอเอบิฮาร่า
สมาชิกเบอร์
6

ไม่ใช่ฉัน
ซะหน่อย
กองทุน
เด็กตะหาก

จริงๆ
เรื่องที่พูดอยู่
จะไม่ใช่เรื่อง
นั้น ได้ยินว่า
คุณโคเฮชิ
ต้องการเงิน

ไอฮาร่า
คงไม่ได้
โกหก
เราแน่

บ้างจริง
แล้วฝีมือ
ใครนะ

เด็กเรียน
ห้องผมเป็นคน
เล่าให้ฟัง

หมูนี
มีข่าวลือ
นะ...

เด็กห้องผมก็กลัว
แถมรู้เรื่องที่คุณ
โอเซยิกำลังเรียเงิน
อยู่ เลยยอมจ่ายไป
500 เยน ได้ยินว่า
เจอมาหลายราย
แล้ว

ดูเหมือน
มีคน 2 คน
จะคอยขอเงิน
โดยอ้างว่า
รู้จักคุณ
โคเซยิมัย

ฉันไม่รู้เรื่อง
นะ แล้วไม่ได้
ให้ลูกน้อง
ฉันทำถึง
ขนาดนั้น
ด้วย

เฮ้ย! แบบนั้น
มันอ้างชื่อ
กองทุนแล้ว
โตเงินกัน
ชัดๆนี่หว่า

อะไร
นะ

พวก
กองทัพอ
โคเซยิ
ปลอม
นะ!!

ต้องมีใคร
ชักคนแอบเอา
ชื่อคุณโคเซยิ
นมเบอร์วัน
ของเทเค็น เอีย
ของคิจิโยชิ
คอยโตเงินแทน

ตะ..
เดี๋ยว
ก่อน
สิ

แกแหละ
น่าสงสัย
มากที่สุด

ผม
ไม่รู้
เรื่อง
จริงๆนะ

กองทัพอ
ปลอม
!!

ว่าไ
นะ?

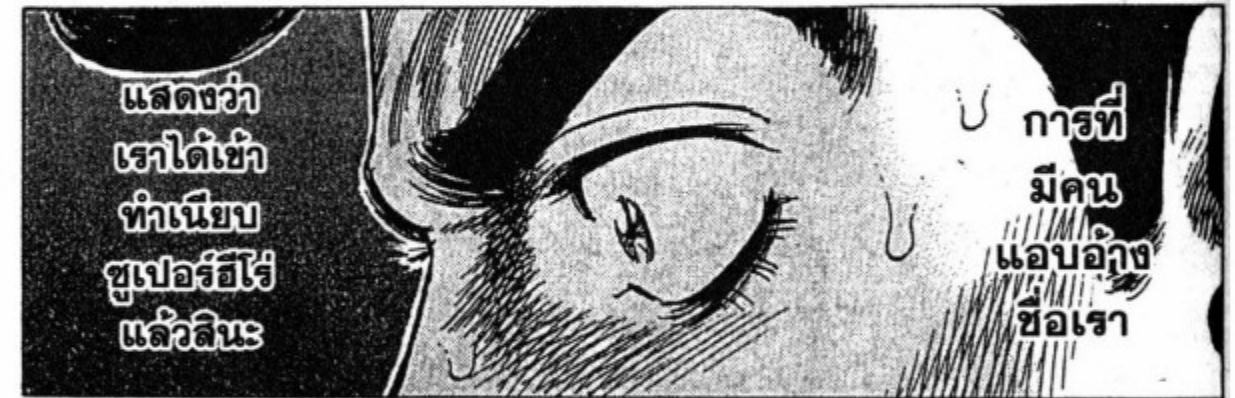

เริ่มจาก
อุลตราแมนปลอม
อุลตราเซเวนปลอม
จิมโบ้ปลอม
แกรนโตเซอร์ปลอม
ไอ้หมดแดงปลอม
เคบันปลอม
จิบ้นปลอม.....
แล้วก็มาถึงโคเซยิตัวปลอม
เหล่าฮีโร่ก็มีตัวปลอมเสมอ

กองทัพอ
โคเซยิ
ปลอม
โคเซยิ
ปลอม

ตัว
ปลอม

แสดงว่า
เราได้เข้า
ทำเนียบ
ซูเปอร์ฮีโร่
แล้วสินะ

การที่
มีคน
แอบอ้าง
ชื่อเรา

อ๊ะ

อภัยให้ไม่ได้
ไม่ว่าใคร
หน้าไหนที่
แอบอ้างชื่อฉัน
มันไม่มีทาง
รอด

ยังไง
ก็ไม่ใช่
ผมแน่
ฟังยูริเปลา
?

เราถูก
จัดเป็น
ฮีโร่แล้ว
รีเนย์
ปลื้ม

ฝากด้วยนะ
ครับ
ป้ายสีกัน
แบบนี้
ไม่ใช่เล่นๆ
แล้ว

จะไปจับตัว
ให้มัย
ฉันทอรู
เค้าแล้ว

เดี๋ยว
ก่อน

ฮือ

รีว่า
พวก
ตอนนั้น

เอ้?

นี่?

ขอความ
ร่วมมือจาก
พวกคุณ
ตัดสินัยกัน
เหอะ

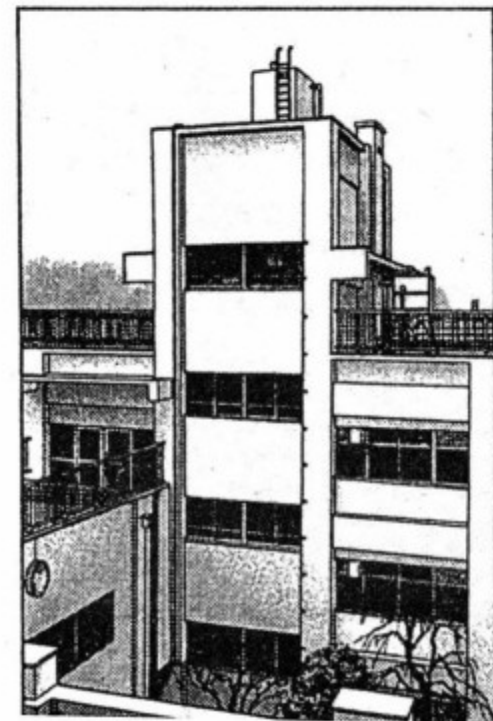
ผมก็
สมาชิก
กองทัพ
นะ

ฮัม

เรา
จะแก้ไข
ปัญหา
เอง

นี่เป็น
ปัญหาของ
กองทัพ
โคเฮีย
ตั้งนั้น

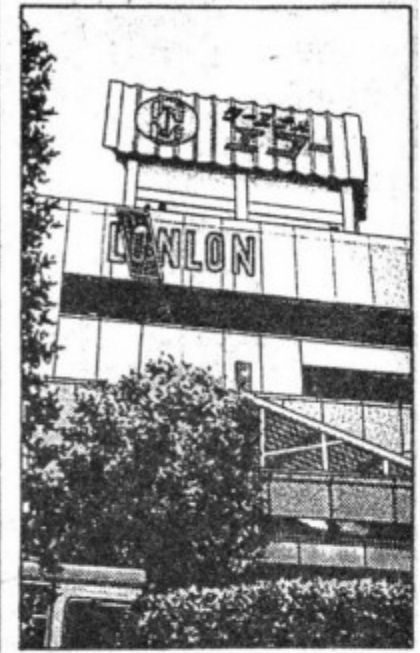

กะจะให้
เจ้าตัวปลอม
ลายนวลอีกพัก
เพื่อให้ชื่อเรา
ดังขึ้นแท้ๆ
พวกมันช่าง
จู้จี้กันจริงๆ

อุตสาหกรรม
มีตรา
สัญลักษณ์
ขึ้น
ทำเนียบ
แล้วเชียว

นี่?
?

แกใช้มัย
ที่คอย
โตเงิน

พวกแก
เป็นใคร
!!

มาทำ
อะไร
ตรงนี้

ว่าไ
นะ?

อะไร
ของพวกแก
วะ?

เอ้?

ไม่เอาน่า
ตัดสินัย
มานี้!!

ต้อง
ใช้แผน
นกดอ

ทำอย่างกับวิธี
สืบสวนท่วยๆ
ของตำรวจไปได้
แบบนี้มัน
ไม่บอกหรอก

ฉัน
จะทำใจดี
ล่ะ

ใช่เป้าหมาย
พวกมัน
ดูเหมือนจะ
เป็นพวกเด็ก
เรียนที่ดู
ดีมา

นกดอ
!!

ไว้พรุ่งนี้
ค่อยว่า
กันใหม่

แล้วใคร
จะเล่นเป็น
นกดอล่ะ
?

เฮ้จิ้ง

!!

มีตัว
ปลอมด้วย
รี...ร้าย
จริงๆ

ว่าไง
นะ?

ดูเหมือน
กองทุนที่ไม่
โปร่งใสที่ผ่านๆ
มาก็ฝีมือพวกมัน
นะ แถมมัน
ใช้วิธีข่มขู่ด้วย

ฮา..
จริง
เทร่อ?

เออ
!

การที่
กองทัพเรา
มีตัวปลอม
จริงๆหรอ?

ไม่ใช่
แบบนี้
หรอก

แบบนี้
ภาพลักษณ์
พวกเรา
ก็มีแต่แย้
ลงลิ

ต้อง
ทำอะไร
ซักอย่าง

พวกมันจะคอย
จ้องเล่นพวก
เด็กเรียน
แถวสถานี
รถไฟ

พวกนี้
ไม่รู้
อะไรเอา
ซะเลย

ภาพลักษณ์
เราจะไม่ตกลง
และยังถ้าปล่อย
พวกมันไว้นานๆ
ชื่อพวกเราจะ
ยิ่งโด่งดัง

อ๊ะ!
จริงสิ
!!

นี่ถ้าพวก
มาเอตะ
จับตัวพวกมัน
ได้ก่อนอีกล่ะ
ก็...

การที่เราซึ่ง
เป็นคนถูก
แอบอ้างชื่อ
จะไปบอกให้
พวกมันอยู่
เฉยคงจะ
ไม่ดีแน่

ไม่
เป็นไร
ครับ

ขอโทษนะ
ที่เอาข่าว
มาบอก
เป็นอย่างที่
บอกจริงๆ

.....

ฉันจะต้อง
เล่นเป็น
โคเฮชิ
ตัวปลอม
เอง!!

พวก
มาเอตะ
อาจจับตัว
พวกมัน
ได้แล้ว

มีเพียง
วิธีนี้

แม่โคเฮชิ
ตัวปลอมจะ
ไม่มีแล้ว
แต่เพื่อรักษา
สถานภาพ
พวกเรา

ยังมีคนแอบอ้างชื่อ
พวกเราเท่าไร
ชื่อเราก็ยังดัง
แบบนี้ไม่เรียก
ว่าดังแล้วจะ
เรียกว่าอะไร

ทีที...
ตัวปลอม
ไม่ได้มี
แค่พวกนั้น
นี่

เจอ
เหยื่อ
แล้ว

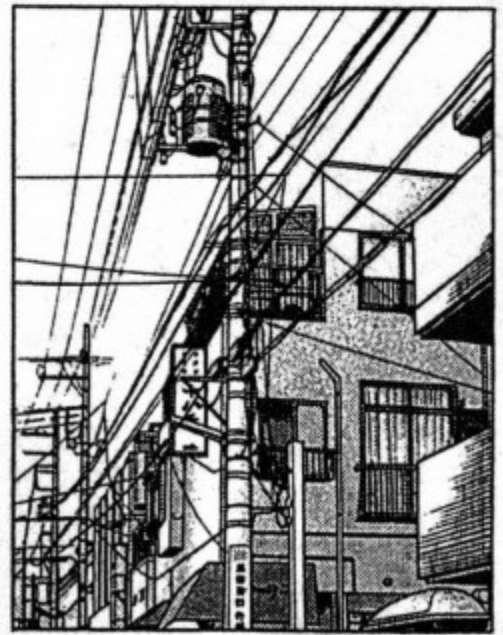

ถึงจะได้เงิน
จากการข่มขู่
แต่เราก็เอาเข้า
กองทุนเด็ก
จริงๆ คง
ไม่ผิดนะ

ก่อนอื่น....
ต้องทำเหยื่อที่
เป็นเด็กเรียน
ท่าทางดี ๆ

แต่ขิ้นเล่น
ตรงที่มีคนเยอะ
แบบนี้ถ้าโดนจับ
เราช่วยทาง

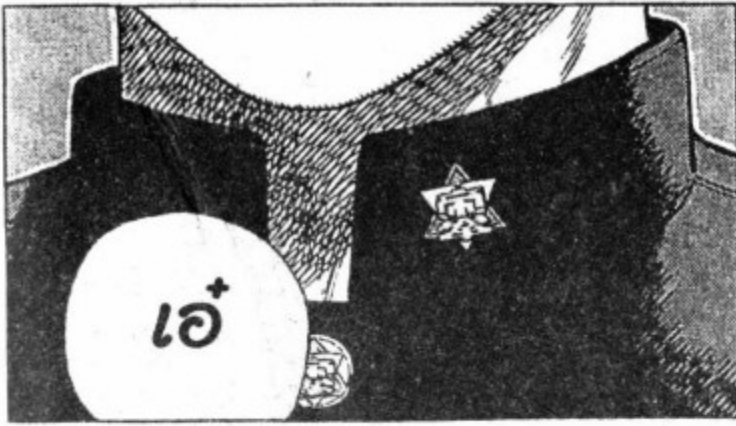
สกด
รอยตาม
ไปก่อน
ละกัน

ต้องไม่
ให้ผิด
สังเกต

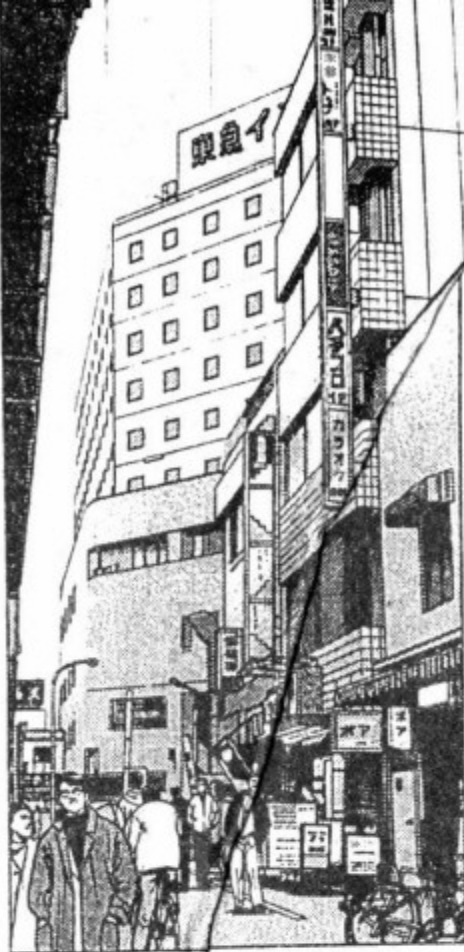

อาศัยบาร์มี

เอ้

ใช่แล้ว
ครับ
เทโซม่า

นั่นตรา
โรงเรียน
นี่

เหมือน
กับบอกว่า
ฉันนี่ละ
เทเคน

พอ
ติดตรา
รู้สึกมัน
ยึดกุมใจ

ที่ไหนเขา
ก็มีกันทั้งนั้น
แต่ไม่มีใคร
เค้าติดกัน

โรงเรียน
มีของ
แบบนี้ด้วย
เรอะ

มีชาย
ตามร้านขาย
ของนะ
ครับ

เทเคน
แล้ว
ทำไม
ทา

บ๊ายบ๊าย
ไปนั่งเล่น
เกมที่บ้าน
ละกัน

ฉัน
กลับ
เหอะ

อึ้ง
คนเพียบ
เลยวะ

อย่ามา
ทำเป็น
เล่นนะ

พูดอะไร
ของแเกาะ
ไอ้บ้า

เดี๋ยวก่อน
ครับไม่ต้อง
กลับหรอก
เดี๋ยวผมไล่
ให้เอง

ฮึบ

ฮ่าฮ่า
ฮ่า

ไอ้

เฮ้ย

เฮ้ย!!
จะบ้า
เรอะ

เหอะนำ
เดี๋ยว
ก็รู้

ชานัก
เธอ:

พูดบ้าง
เดี๋ยวสวย
หรือ
ไอ้เบ๊อก

พวกแก
เด็กมิซาโกะ
ไซม์
เพราะท่าทาง
ดูโง่ๆ

ว่า
ไหน

พวกแก
ไม่มี
พรสวรรค์
ด้านเกม
หรือกริบ
ไล่หัวไป

แก
ใหญ่มา
จากไหน
วะ....

ว่าไหน
มันจะ
มากไป
แล้วเว้ย

ทีมี
มาเอต:
:

เท..
เทเคิน
!?

มี
ปัญหา
มั๊ย
?

เทเคิน
นี่..

เออ..
ใช่

รู้แล้ว
ไซม์ยว่า
ใครเป็นใคร

ลูกพี่
!!

อ้าว
?

ว่างแล้ว
ครับ
ลูกพี่

โทษนะ
เล่นต่อ
ไป
เถอะ

เอ้

พวก
ลูกพี่
ล่ะ

แกนี่มันบ้า
แบบหลุดโลก
เลยนะทุกคน
ทนเห็นแกทำ
ทุเรศไม่ไหวเลย
กลับไปหมด
แล้ว

นั่น
รุ่นพี่
นี่นา
!!

พวกแก

โ๊ะ

ไม่ได้
เจอกัน
ตั้งนาน

คุณ
โอบะ
คุณ.....

ฮา ฮา
ไม่ต้อง
ห่วง

ไม่เป็นไร
ไข่มั้ย พวก
มิซาโกะ
เมื่อไหร่

ระวัง
พวกมันจะ
แก้แค้น
นะ

ในเมืองนี้ไม่มี
โรงเรียนไหน
กล้าแหยม
กับพวกเรา
หรอก

จริงสิ....
คุณมาเอตะ
อยู่เทเคิน
นี่นา

ใช่แล้ว
ตอนนี้ในโตเกียว
ไม่มีใครไม่รู้จัก
ชื่อมาเอตะ
แห่งเทเคิน
หรอก

ฮึ่ได้!!
ขอให้
มันเจอ
เดอะน่า

แกล้งทำเป็น
ฮาไปเดี๋ยวก็
ได้เจอของ
แข็งเข้าซักวัน

พวกนั้น
ไม่คนน่าพิมื่อ
ลูกพี่
หรอกน่า

เก่ง
จริง ๆ

ฮา ฮา
ยาคุซิจิ
เว้ย

เขาไชย
คุณคาไซ
คุณโอนิซึกะ
รวมทั้งคุณ
ยาคุซิจิแห่ง
อาซากุสะหมด
แล้วไข่มั้ย

เมื่อกี้เห็น
พวกมันกลัว
จนซีตมั้ยล่ะ

เทเคิน
มีคุณ
มาเอตะ
อยู่ทั้งคน

เพียงแค่อึด
ตราโรงเรียน
เราก็จะรู้สึกมั่นใจ
และรู้สึกกล้ามาก
กว่ามีปืนติดตัว
อีก

จริงสิ
พวกแกจบ
ปีนี่ คงมา
เข้าโรงเรียน
ฉันทันนะ!

จริง
ด้วย
นะ

ก็
สบาย
ล่ะ

ฉันรีครับ
ดีจัง ลอง
ถ้ามีคนอย่าง
คุณมาเอตะ
อยู่

ฮะ

เฮ้ย!
จะบ้า
เรอะ

เอ่อ

แค่อึดตราเทเคิน
พวกศัตรูก็ทงอ
ไม่กล้าท้อ
จะเข้าเทเคิน
ตีมั้ยน่า

ไม่ต้อง
ทำ
อะไร

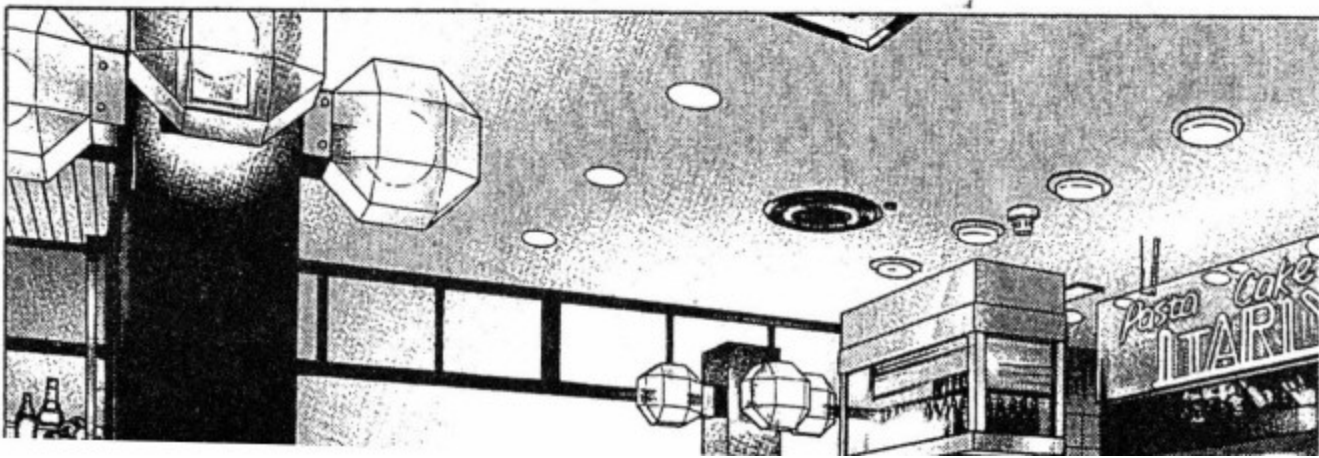
นา

สบาย
รี...

เออ
คือว่า

ผมไม่ได้
หมายถึง
อะไร...เป็น
พิเศษ

เราอยู่นอก
กฎหมาย
ของเมืองนี้
จริง

ฮ่า ฮ่า
ไม่ใช่
ก็ใกล้เคียง
มั้ง

ไอ้
สิโรโตะ
มันคิดบ้า
อะไรของมัน
นะ

ทำเป็นพวก
อาศัยอิทธิพล
เจ้าพ่อข่มขู่
คนอื่น

เห็นว่า
มีแบ็คดี
ชักทำตัว
ใหญ่โต

ทำไม
ล่ะ

แต่นั้น
ก็เพราะ
แกไม่ตี
เอง

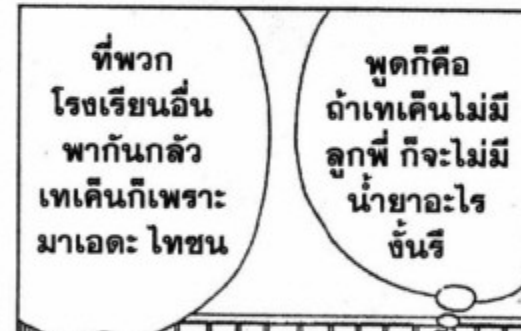
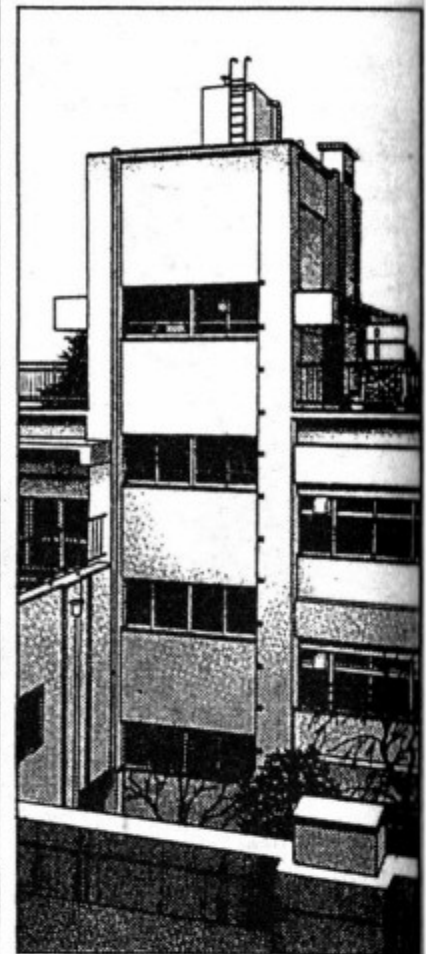

นึกว่าอยู่
เทเคนแล้ว
ทำทุกอย่าง
ได้รีใจ

เข้าใจ
อะไร
ผิดๆ

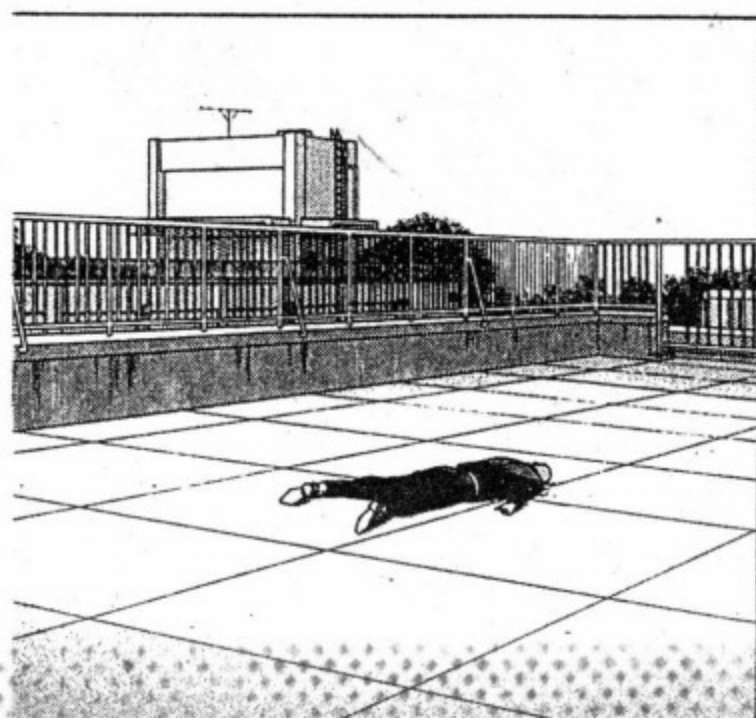
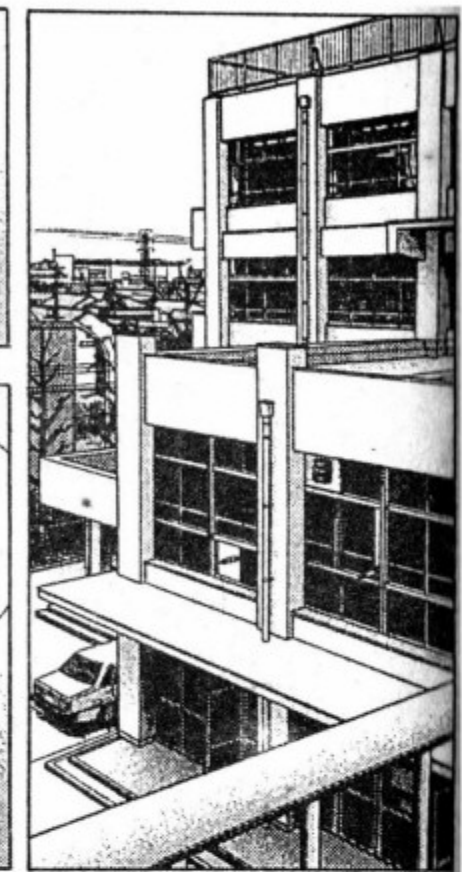
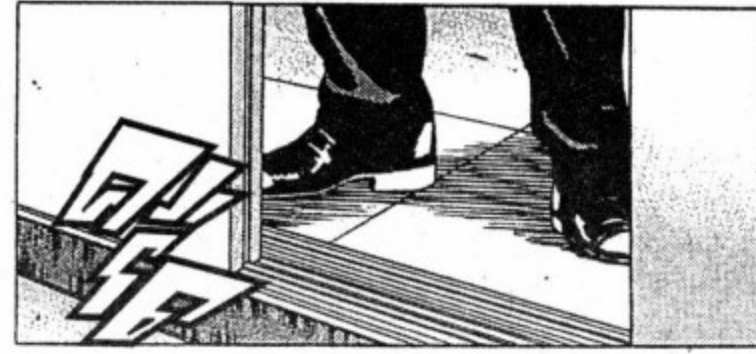
มันชัก
จะคล้าย
โคเฮียแล้ว
นะ

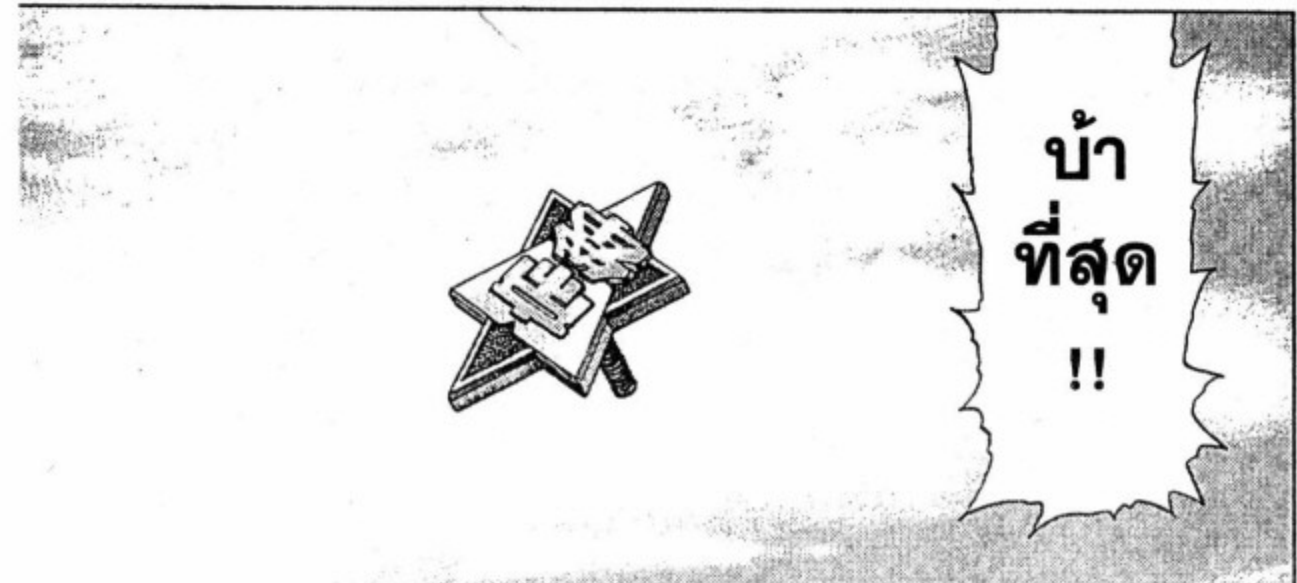

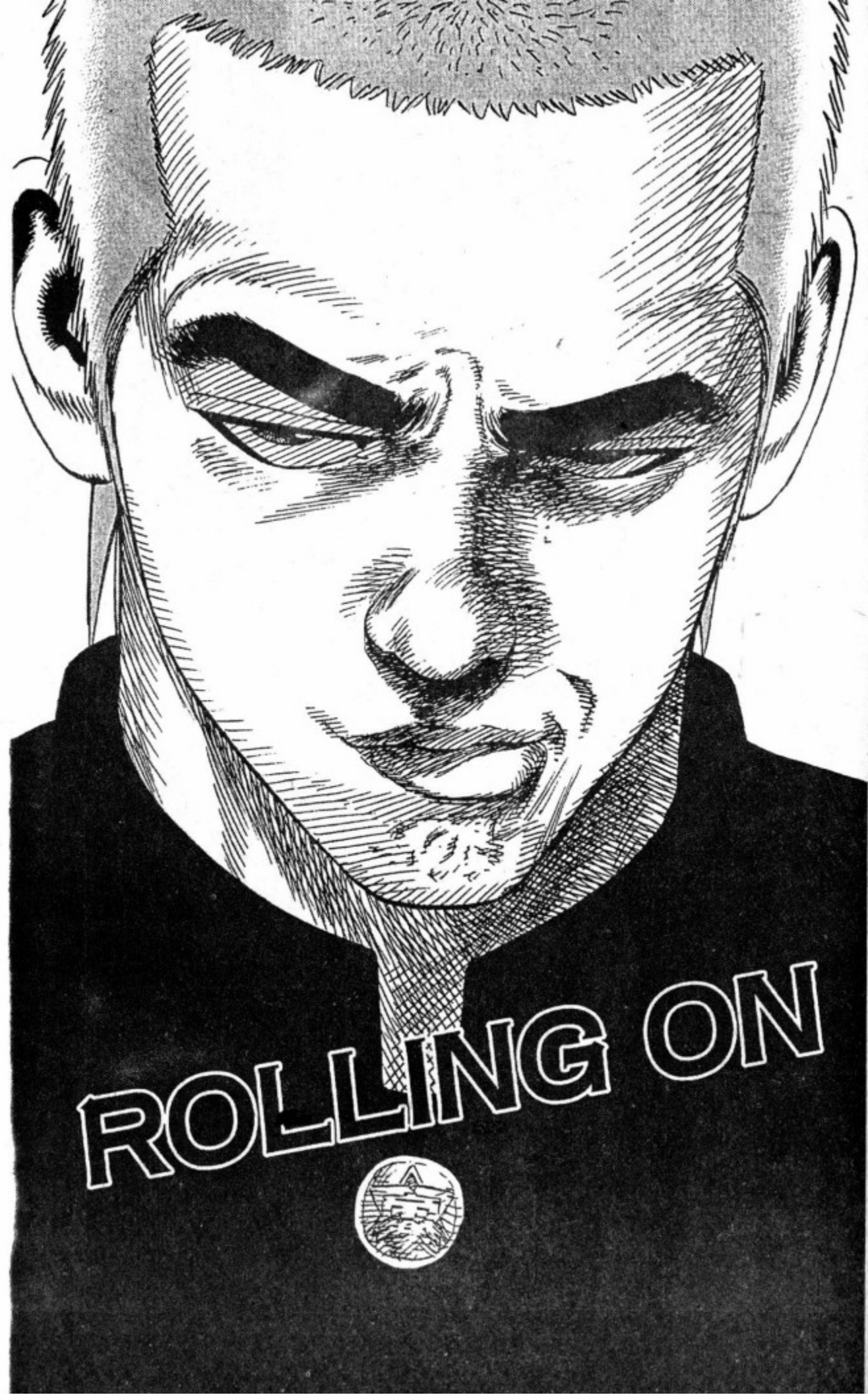

จริง
หรือ
?

ฮือ เมื่อวาน
เจอพวกชินจิ
อีก ตอนที่แก
กลับไปแล้ว
นะ

จะไป
มั๊ย?

บอกว่า
วันนี้จะพาไป
สถานที่ลับ
แห่งหนึ่งที่
ไปเจอมา

บันจิสรา
สป็อต
!!

แกเองก็
เลิกทะเลาะ
กับมาซึ
ซะที

ดูเหมือน
ตั้งใจจะให้
เป็นของขวัญ
ในการเข้า
เทเค็น

เฮอะ

อ้าว

เฮอ พวกนั้น
ตัดสินใจ
แล้วว่าจะ
เข้าเทเค็น

ตะ...
เดี๋ยวจี
พวกนั้น

เฮ้

.....
แต่ก็เหอะนะ
เทเค็นของเรา
นี่โด่งดัง
ในหมู่เด็กเก่า
วัยรุ่นจริงๆ

พวกนั้น
ใช่จริง
คงนึกว่า
เข้าเทเค็น
แล้วจะมี
คนกลัว

ฮือ...
สวัสดิ์
ครับ

เฮ้

ไปชัตหน้า
กับเค้ามา
อีกหรือ

แล้วตรา
โรงเรียน
หายไป
ไหนแล้ว
ล่ะ

เฮ้
?

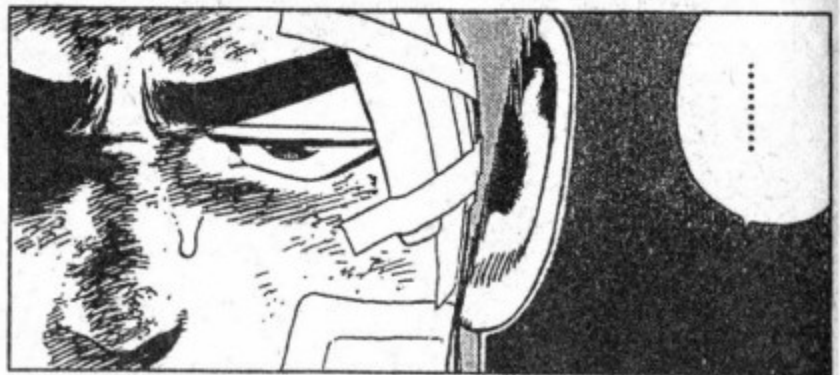
คุณ
มาเอ
ตะ

อรุณ
สวัสดิ์
ครับ

เฮ้อ
จริงแสะ
!!

ว่า
ใจ
?

ฮือ....
พูดไป
รู้สึกมัน

เมื่อกี้
มันเรียกว่า
คุณมาเอตะ
ใช่ไหม?

ขอตัว
ก่อน
ครับ

อรุณ
สละ..

เอ?

อะไร
ของมัน

.....

.....

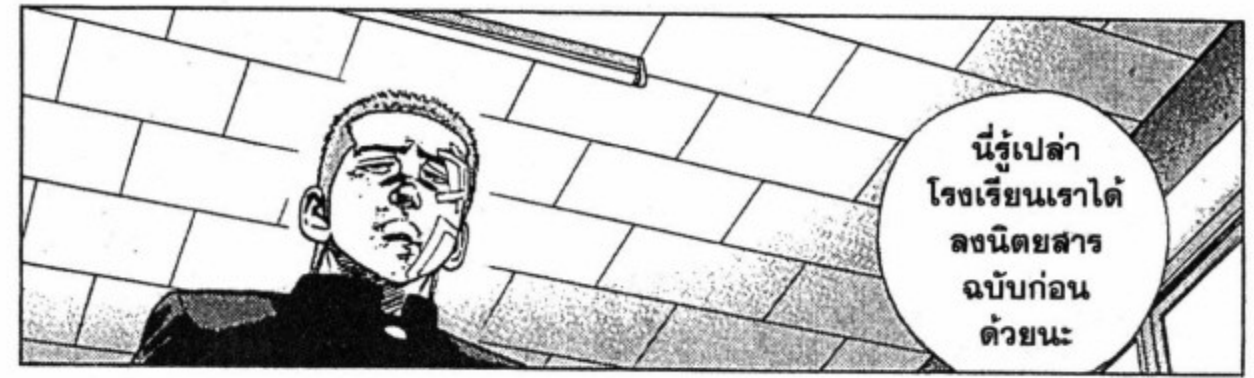

คงเพราะ
พวกมาเอตะ
มั่ง ต้องคิด
หนักล่ะ

มันอะไรกันแน่
นำ พวกม.ต้น
เอง ก็มีพวก
เด็กเกเรเต็ม
ไปหมด

ปีนี้
ทำจะเพิ่ม
ขึ้นเป็น
เท่าตัวเลย

นี่รู้เปล่า
โรงเรียนเราได้
ลงนิตยสาร
ฉบับก่อน
ด้วยนะ

คงเพราะ
อิทธิพลจาก
คุณมาเอตะ
มั่ง

ลงว่าเทเคน
มีผู้ชาย
หล่อเท่
นิสัยดีอยู่
นะ

นา
โรงเรียน
เราไม่มีคน
แบบนั้น
หรอก

รู้ริเปล่า
คุณมาเอตะ
นะ ดั่งมาก ๆ
เลยนะ

ว่าไหนะ
มันกลัว
กองทัพ
โคเฮย์
ถึงขนาดนั้น
เชียะว

เมื่อวานเราเจอ
พวกกุยหาเรื่อง
นะ แต่พอฉันรู้
ว่าเราอยู่เทเคน
แห่งคิจิโยมิมัน
รีบหนีเตลิด
ไปเลย

เอ้อ
คงใช่
มั่ง

นักเรียน
ชายไซคตี
ไปเลย
เนอะ

เพราะฉัน
นักเรียนชาย
ของเราเลย
พลอยถูกดู
ตีไปหมด

แต่คนดี
จริงก็มีนะ
อย่างเอบิสาร่า
คุงโง

หน้า
ตีใจ
ตาย
ล่ะ

.....

เอ้?

ไม่มา
แล้วมั้ง

ไปเดอะ
อย่ารอ
เลย

ทำไม
แกใส่ชุด
แบบนี้
วะ...

มีอะไร
อยากให้
พวกแก
ดูหน่อย

ตาม
ฉัน
มา

อีไรโตะ
!!

คุณ
โอตะ
!!

รอ
แปบหนึ่ง
ละกัน

อะไรเนี่ย
ไม่ได้เข้าไป
ข้างใน
หรอกกริ
วันนี้ว่างนะ

มาที่นี่
ทำไมนะ
?

!

ฮว!
พวก
มิซาโกะ

โ๊ะ

อัม
|

ใครวะ
เทเคน
?

เอ้?

มี
อะไร

เรา
ไม่ได้เคยมี
ความแค้น
อะไรกับ
เทเคนนะ

ฉันอยู่
ไฮบูจิ
ชักคเอ็ง
เว้ย!

คุณ
โอบะ
|

ว่าไ
นะ?

จริงสิ...
ดูจากชุด
มันไม่ใช่
เทเคน

อีโร
โตะ

เมื่อกี้มี
พวกน่ากลัว
มาแก๊ง
เอานะ

ไปโดน
อะไรมา

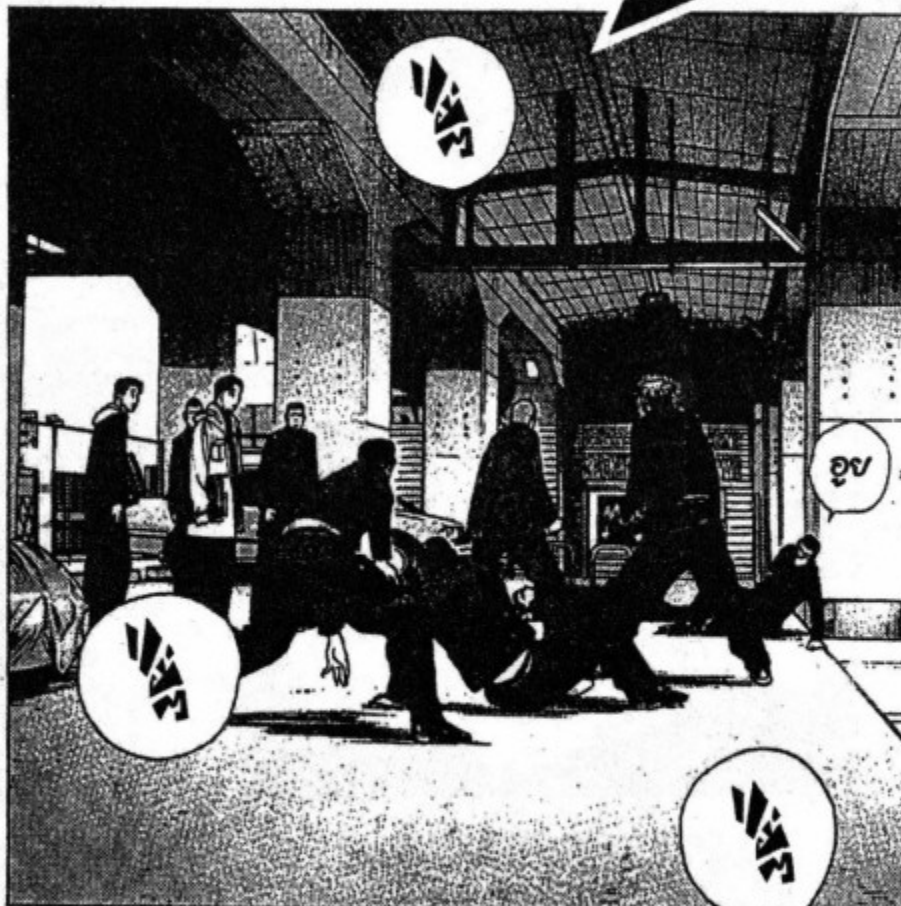

อุบ

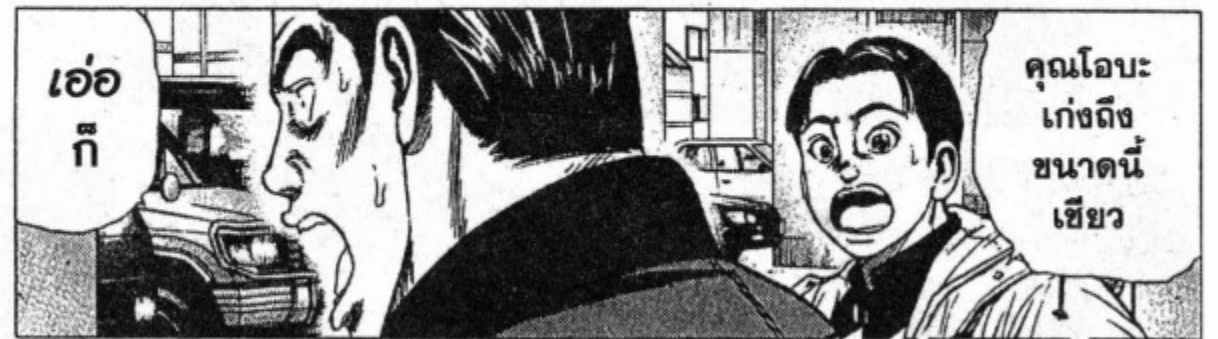

ไอ้เนี่ย

แฮ็ก

อุบ

เอ่อ ก็

คุณโอบะ เก่งถึงขนาดนี้ เชียว

พวกแก ไม่ต้องเข้ามายุ่งนะ

คุณโอบะ

ฮิโร โตะ

ฮัม

จ้าก

อ้อก

ไอ้กรรอกนี่
ไซ้เด็กไฮซูจิ
ชักคเคือง
จริงรึวะ

บ้า
ชิบ

อ้อก

รุม
เลียบ
!!

เจ็บ
แล้วดู
ชะ!

อิโระโตะ
!!

คุณ
โอบะ
!!

ฉั้น
|

สู้ด้วย
ลำพัง
กำลัง
ของฉัน
!!

อย่ามา
ตุงก
กันนัก

อ้อบ

คุณ
โอบะ !!

ฉันคือ
โอบะ
ฮิโรโตะ !!

เทเค็น
นะ
โพลยโท่ย
วะ

อ้อ

เฮ้

คน
ทะเลาะ
กันแน่

จริง
ด้วย

อะไร
นะ?

คนที่ใส่ชุด
เบลเซอร์
นั่น...ดูดี
มันฮิโรโตะ
นี่หว่า

เฮ้ย !!

คอย
เดี๋ยว

ไอ้บ้า
เอ๊ย
นั่นพวก
โทนะ

คุณ
คัตสึย
คุณ
โยเนย

อย่ามา
ดูถูก
เทเค็น
นะเว้ย

แกก็
อยู่ด้วยนี่หว่า
มัตสึมุระ
ทำไมเอาแต่
บื้อยีนดวะ

เทเค็น
!!

เจ้านี่
พวกเทเค็น
จริง ๆ ด้วย
!!

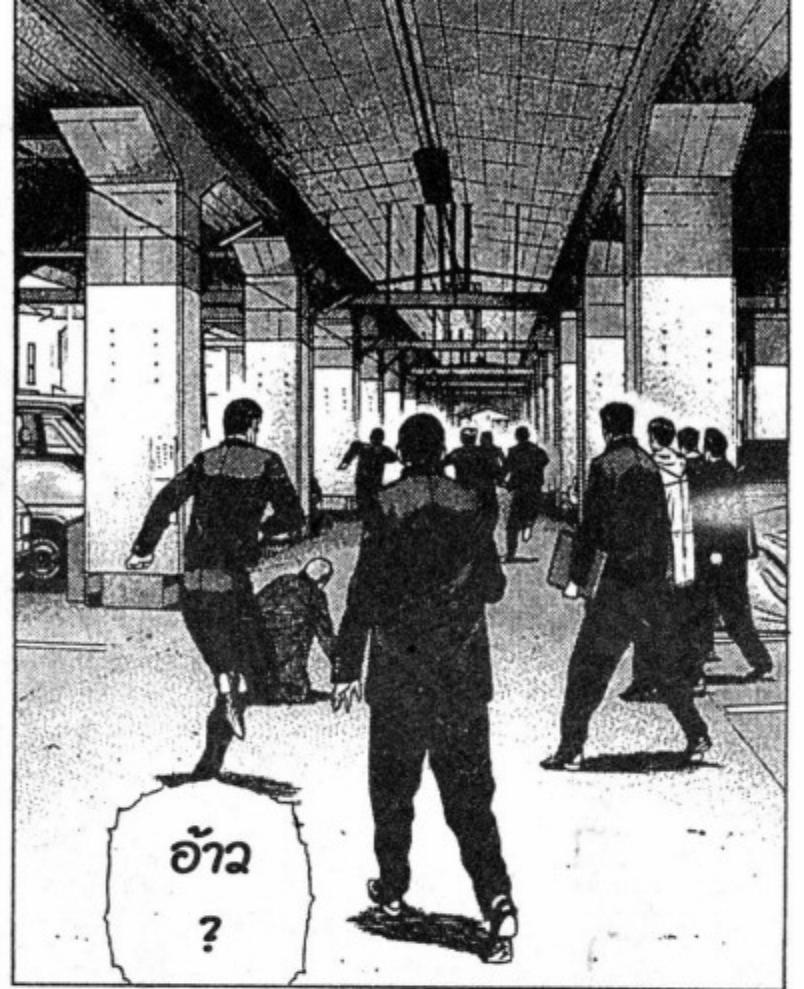
อ่า

ช่วยแล้ว
หนีเร็ว
!!

อะไร
ของ
พวก
มัน

อ้าว
?

ให้ตาย
ลื
พบผ่า

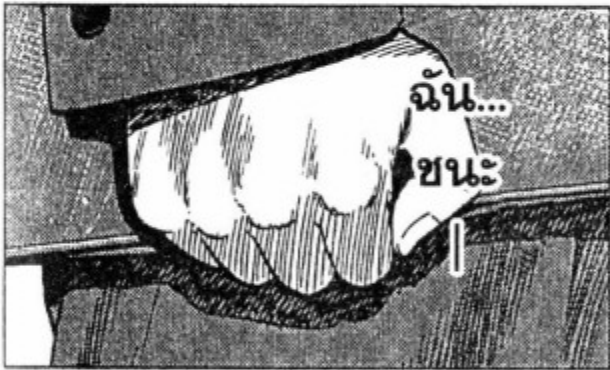
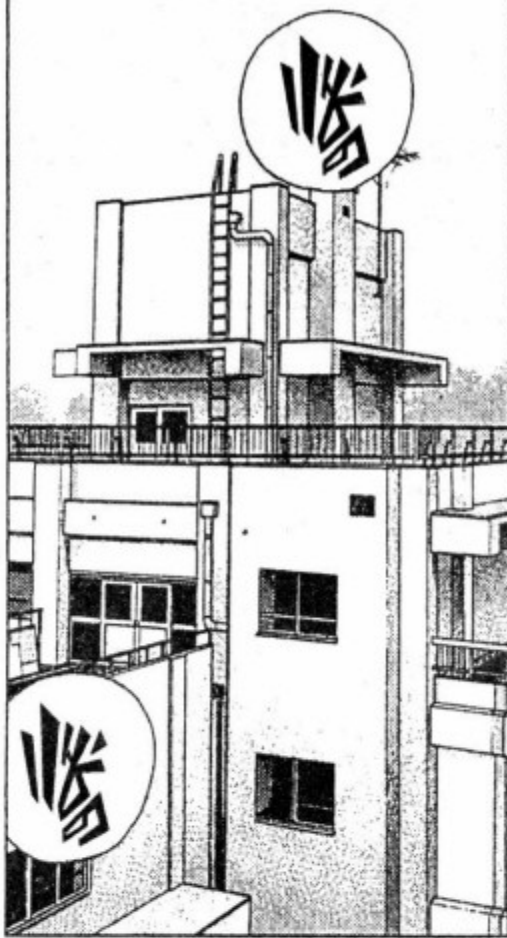
ไม่เป็นไร
นะ
ฮิโระโตะ

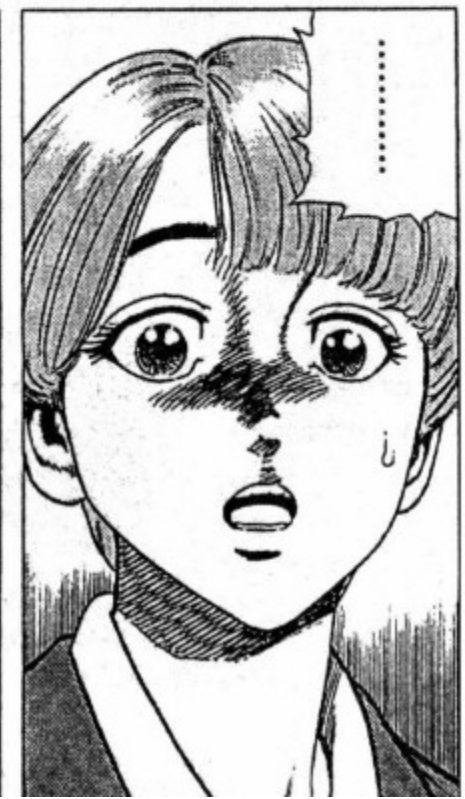

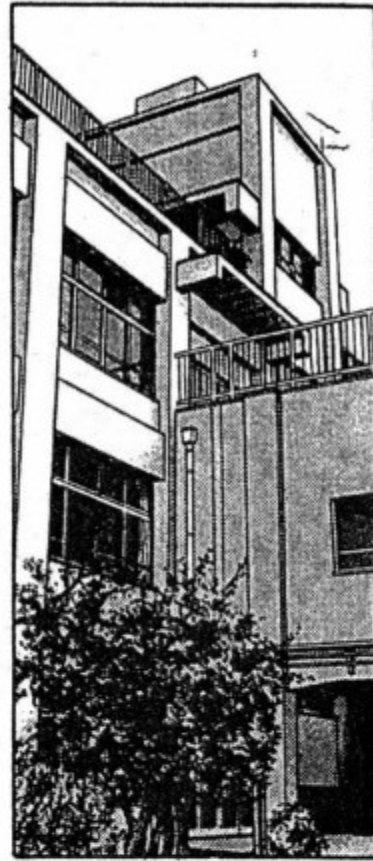

ความเจ็บปวด

จ๊าก!!
มาเอ
ตะ
!!

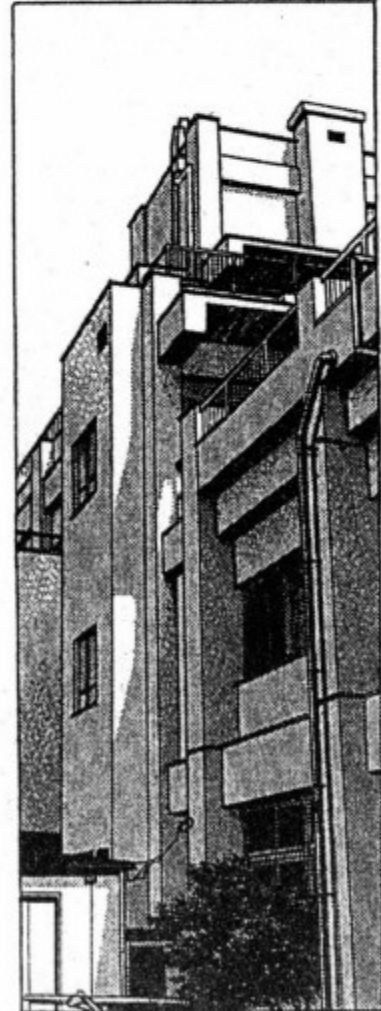

แถมชอบ
ใช้กำลัง
ไร้เหตุผล
ตึงตึง
ड़ेสุด ๆ

เหนือ
คำบรรยาย
เลยเนี่ย

เนอะ
มาเอตะ
?

อีไรโตะ

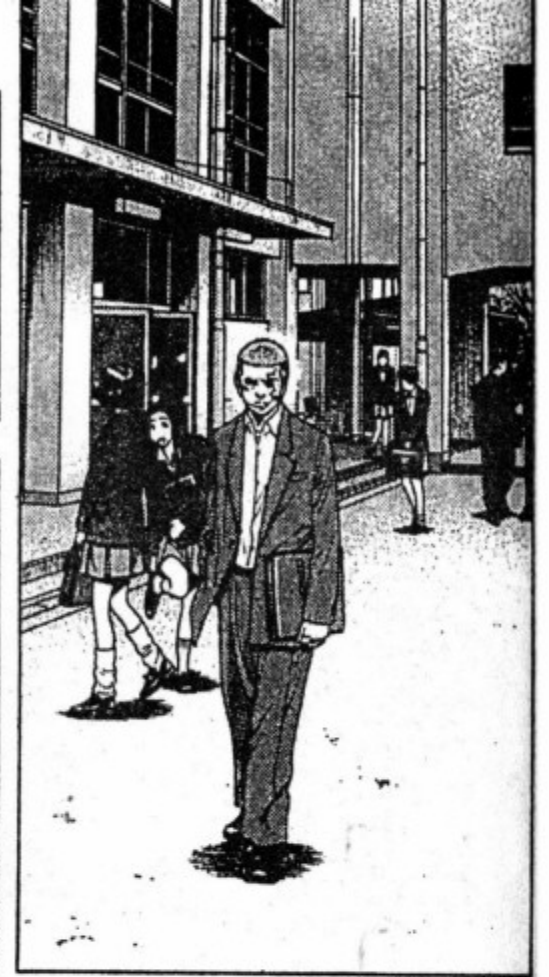

ฮา ฮา ฮา
ฉันรู้เรื่อง
แล้วละ
โอปะ!!

ในที่สุด
แกก็
เหลืออด
มันแล้ว
สินะ

ได้ยืนยัน
ว่าแกชก
มาเอตะ
ใช่มั๊ย
!!

ไม่
ต้อง
ไปกลัว
มาเอตะ
หรอก
น่า

นอกจาก
ฉันแล้ว
ไม่มีใคร
กล้าต่อแ
กับมาเอตะ
หรอก
จะบอกให้

ฉันกำลัง
รอดอย
คนแบบนั้น
อยู่

นี่เป็นโอกาสดี
มาเข้ากองทัพ
ฉันแล้วร่วมมือ
กันขยี้มาเอตะ
ให้เละไปเลย
ตีมั๊ย

ที่จะ
เป็นคน
เช่นนั้น

เฮ้อ..ใน
เมืองนี้
อาจไม่มี
ใครเลย
ซักคนจริง ๆ

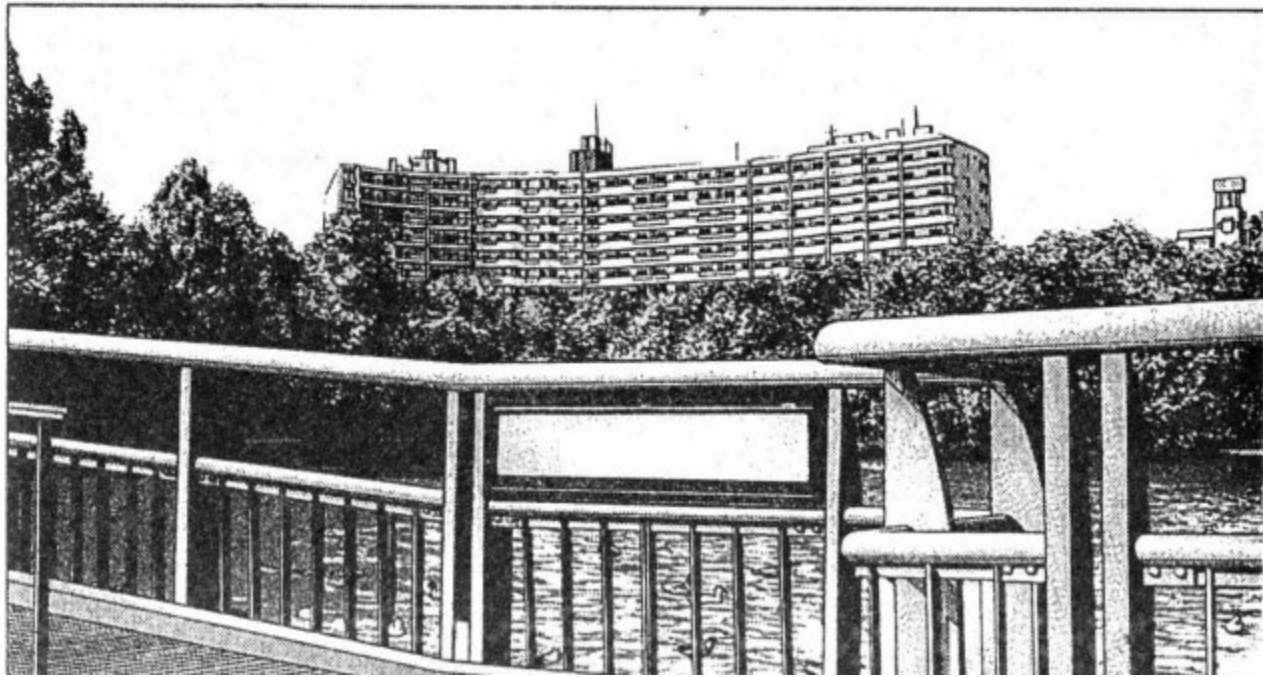
น่าจะได้อะไร
เมื่อ 10 ตัว
บ้านเลข
ที่ 10 ปี
ก่อน
เซ

ฉันตั้งใจ
จะไม่แก
เป็น No.2
ของกองนี้
เชียวนะ

ฉันมี
เรื่องพิเศษ
สุดจะ
บอกแก
ด้วยนะ

ฟังอยู่
รีเปลา
โอปะ !!

เพราะฉัน
ผิดใจอยาก
ให้คนแบบ
นั้นรับฟัง
ความรู้สึก
ของผม

เท่าที่รู้คนที่
สู้กับคุณ
มาเยอะได้
สู้ในเมืองนี้
มีแต่คุณ
ขิมะบุคุโร่
เท่านั้น

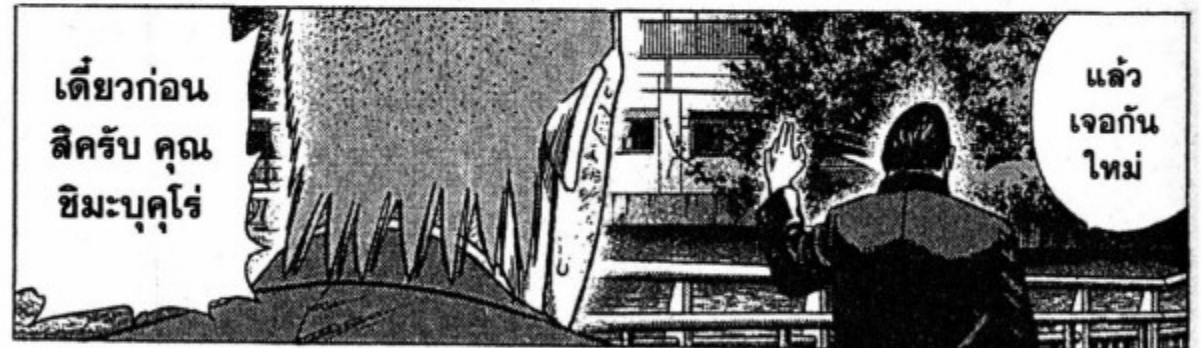

ฉัน
เอ็งรี
เข้าใจละ

นี่
?

เล่า
เรื่องนั้น
ให้ฉันฟัง
แล้วจะทำไม

เดี๋ยวก่อน
สิครับ คุณ
ขิมะบุคุโร่

แล้ว
เจอกัน
ใหม่

แกคาดหวัง
ไว้แล้วนี่
ถ้าย้ายไปอยู่
ไฮงูจิ ซักเคอึง
แกเป็นที่ใหญ่
ได้แน่นอน

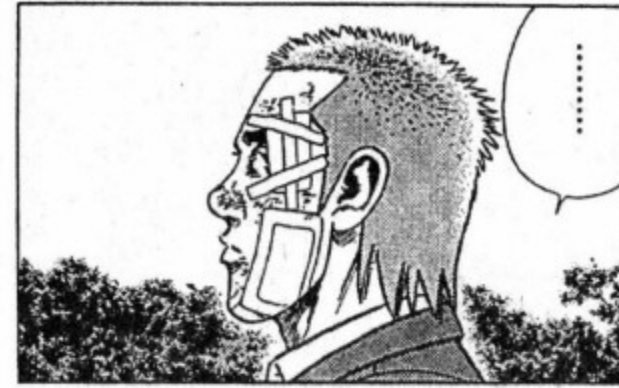
ก็แค่
ย้ายไปเรียน
ที่ไหนซักแห่ง
แล้วตั้งตัว
เป็นหัวหน้า
ก็จเรื่อง

จะย้าย
โรงเรียน
ไซม์ย
ละ

บอกผม
ทีเถอะ
ว่าผม
ควรทำ
ยังไง
ดี

เกลียดที่สุด

คนชั่วแพะ

คงจะมีหนทางตะเกียกตะกาย

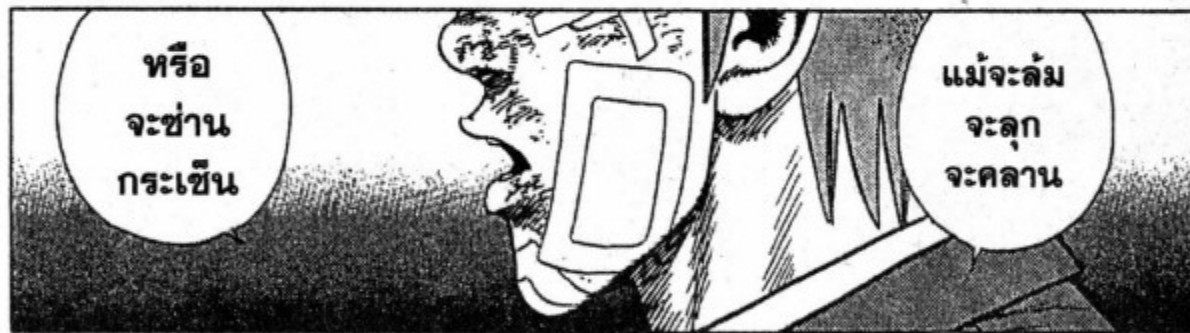

ชุดนั้นไม่เข้ากับนายชักรินิด

จะย้ายไปโรงเรียนไหนก็ตามใจ

เป็นอะไรที่ตีชักรินิด

หรือจะชานกระเซ็น

แม่จะล้มจะลุกจะคลาน

อะไรกัน นายมันก็ตีแต่กลัวคุณมาเอตะเท่านั้นแหละ

ที่ จะเป็น

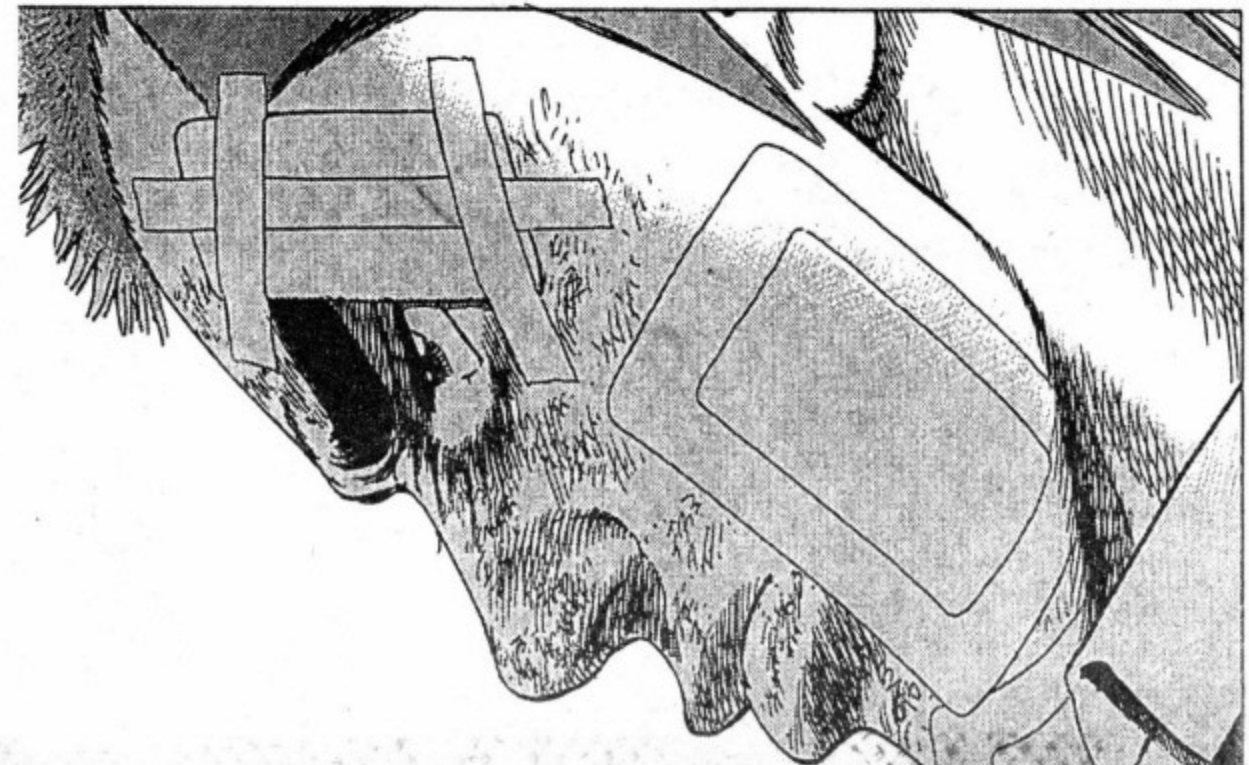
ก็คิดแล้วคุ้ม

ตั้งใจฝัน

ชี้เข้า !!

มิน่า
เห็นหาย
หน้าไป
พักใหญ่

ตั้งแต่
ตอนนั้น
ผ่านมา
ก็วันแล้วนะ

มันนี่
บ้าดีเดือด
จริงน้า

ทำจะรอ
ให้อาการ
เจ็บหายดี
ล่ะมั้ง

ว่าไฉน
มาเอะตะกับ
สิโรตะ
นะนะ

ที่
ไหน
ล่ะ?

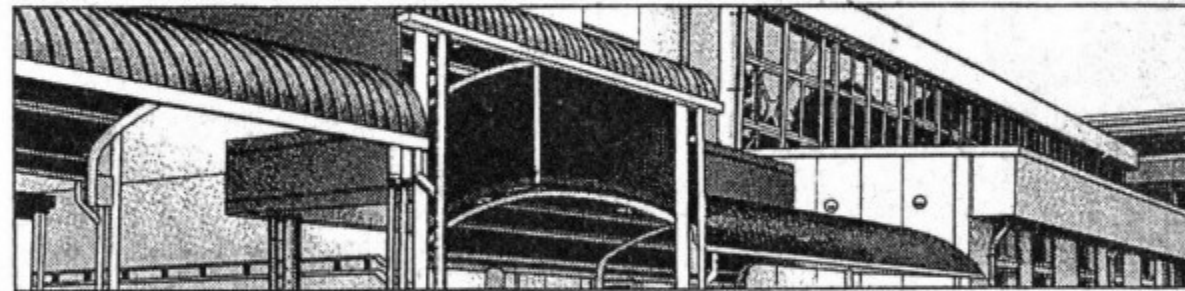

อีก

ผม
ต้องทำ
แบบนี้
เท่านั้น

กรุณา
เข้าใจ
ด้วย

แต่ในทาง
กลับกันต้องขอ
ขอบคุณที่ช่วย
ดูแลผม
มา

แต่ผม
คิดหาวิธีอื่น
ไม่ออกแล้ว

ที่
ตัดสินใจ
ทำแบบนี้
ผมอาจคิด
ผิดก็ได้

ผมไม่ได้
มีความแค้น
อะไรกับคุณ
มาเอะตะ

ได้ดี
!!

ฉัน
จะตีแบก
ให้ละ
ไปเลย

ฉันมี
ความทรงจำ
ที่ติดอแก
มากที่สุด

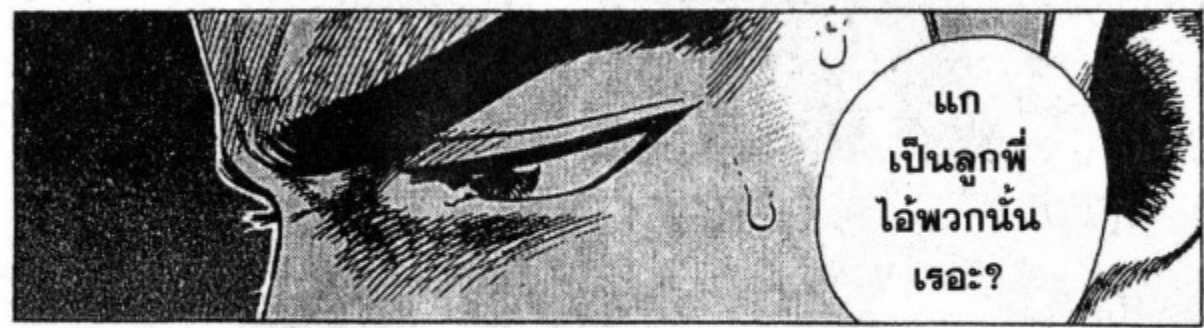
ความรู้สึกหลังหล่นวิรุบรุษ

มาถึง
ขั้นนี้แล้ว
จะกลับไป
ทำไม

อีก

แก
เป็นลูกพี่
ไอ้พวกนั้น
หรอ?

รู้มั๊ย
?

แกลองเอา
หัวขี้เลื่อยนี้
คิดดูเองนะ
ว่าทำไม
พวกแกถึงทิ้ง
แก

อูย

พวกแกนี่
ช่างไม่มี
ความกล้าเอา
ซะเลย

ทุเรศ
วะ!!

ฉันต้อง
เอาแก
คืนแน่

ซัก
วัน
นี่ง

อะไรกัน
นายมันก็ดีแต่
กลัวคุณมาเอตตะ
เท่านั้นแหละ

ก็
สบาย
ละ

ดีจัง
ลองดำมีคน
อย่าง
คุณมาเอตตะ
อยู่

และความ
โกรธแค้น
ที่ตัวเองไม่
สามารถทำ
อะไรได้
เลย

ความ
อิจฉาริษยา
ที่มีต่อ
มาเอตตะ

เป็นอะไร
?

จะเข้ามา
มั๊ย?

ฉันทัน

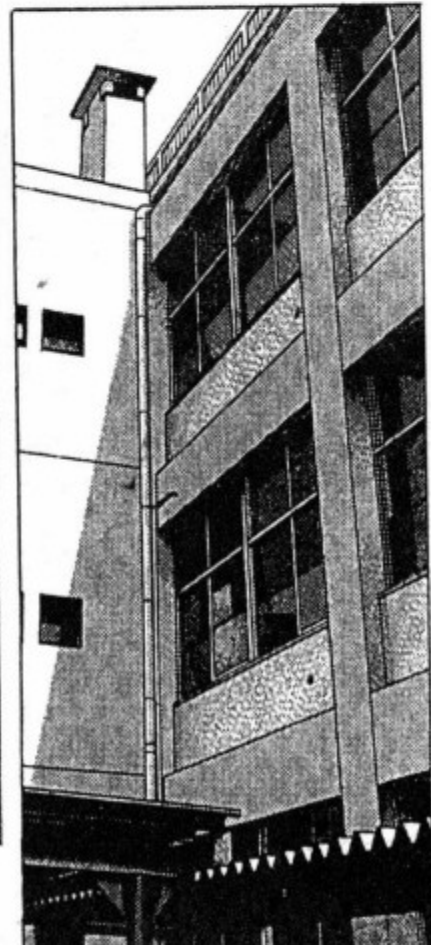
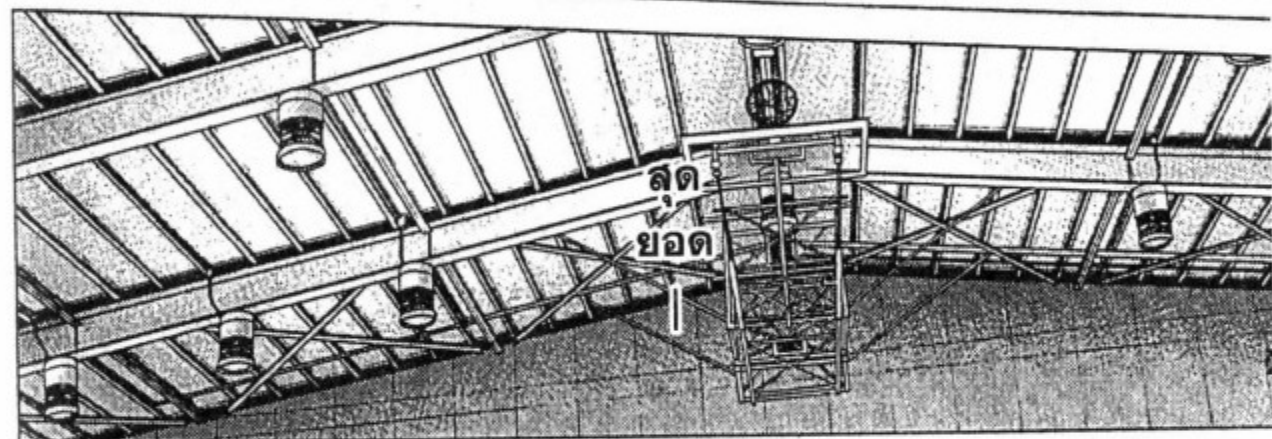
ลูกพี่
!!

ฮิโรโตะ
!!

ชอบ
ใจ
นะ

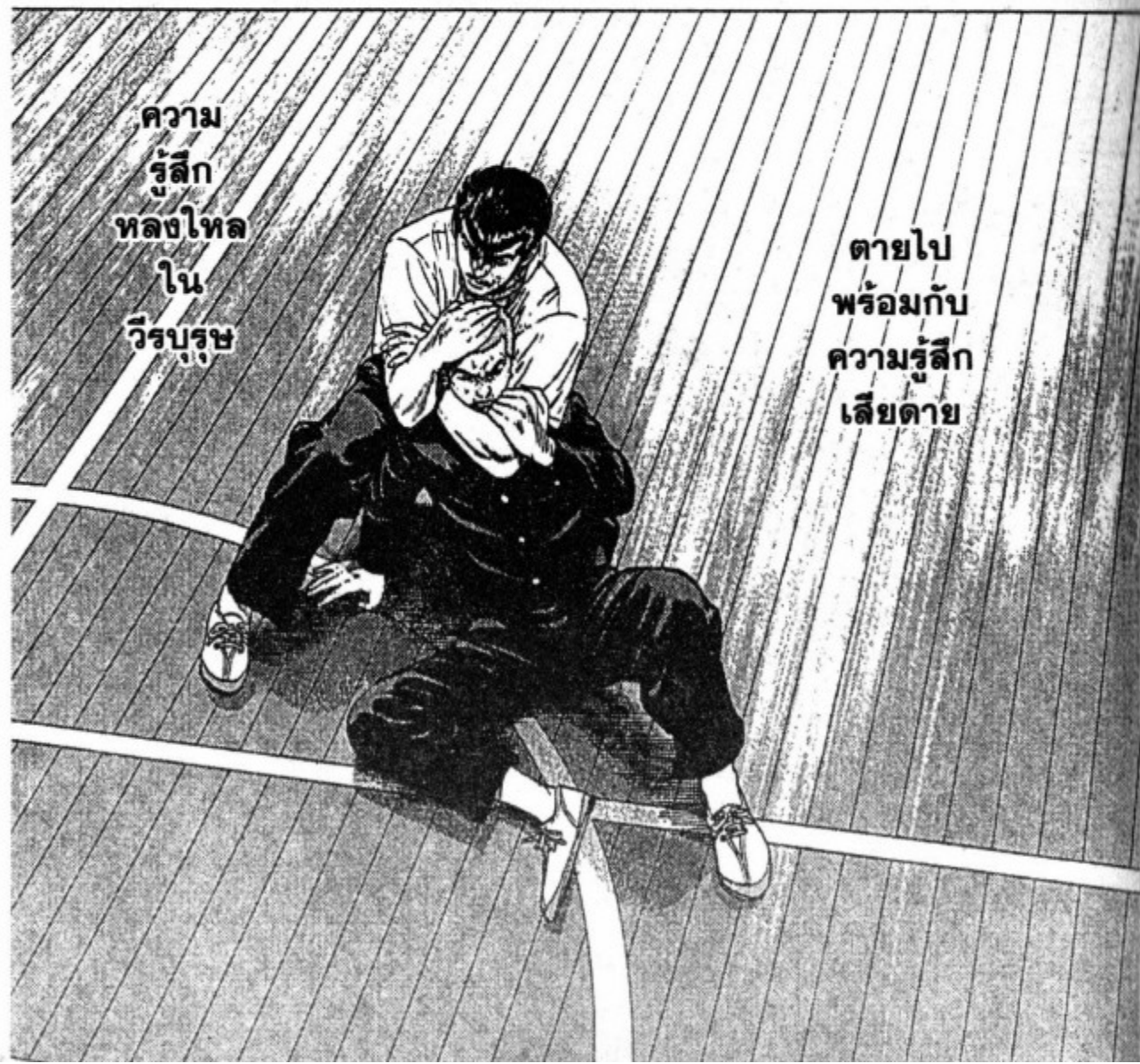
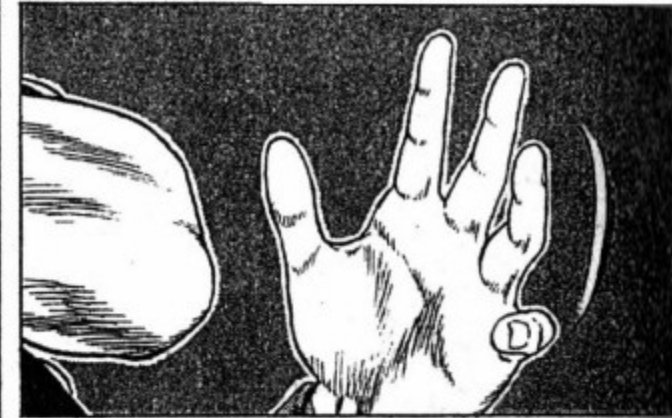

ถ้ายอม
ก็ตัดตัวฉัน
สองทีนะ

มาเอตะ
เอาจริง
นะเนี่ย

เจ้าบ้า
รีบตี
เร็วซี !!

ความ
รู้สึก
หลงใหล
ใน
วีรบุรุษ

ตายไป
พร้อมกับ
ความรู้สึก
เสียดาย

แล้ว
ถอด
รองเท้า
ทิ้งไป

ค้นหา
หนทางที่
เต็มไปด้วย
ขวากหนาม

ประกาศศึก
ออกไปไม่ว่า
จะเป็น
หน้าไหน
เข้ามา

ในโลกที่
ราบเรียบ
มากมัน
จิตซีด
เกินไป

ใช่.....
นี่ละ
ใช่
เลย

เลี้ยงดู
บิดาจรรยา
ที่ปลาย
โรงยิม

ใช้ชีวิต
ไปโดยไม่
เรียกร้อง
ให้ใคร
สนใจ

ใช่
แบบนี้
ละ.....

ยิ่งใหญ่ขึ้น
ท่ามกลาง
ความ
แข็งแรงแรง

แบ่งของกิน
ให้กับทุกคน
ที่ละนิด
โดยไม่ให้
ใครรู้สึกตัว

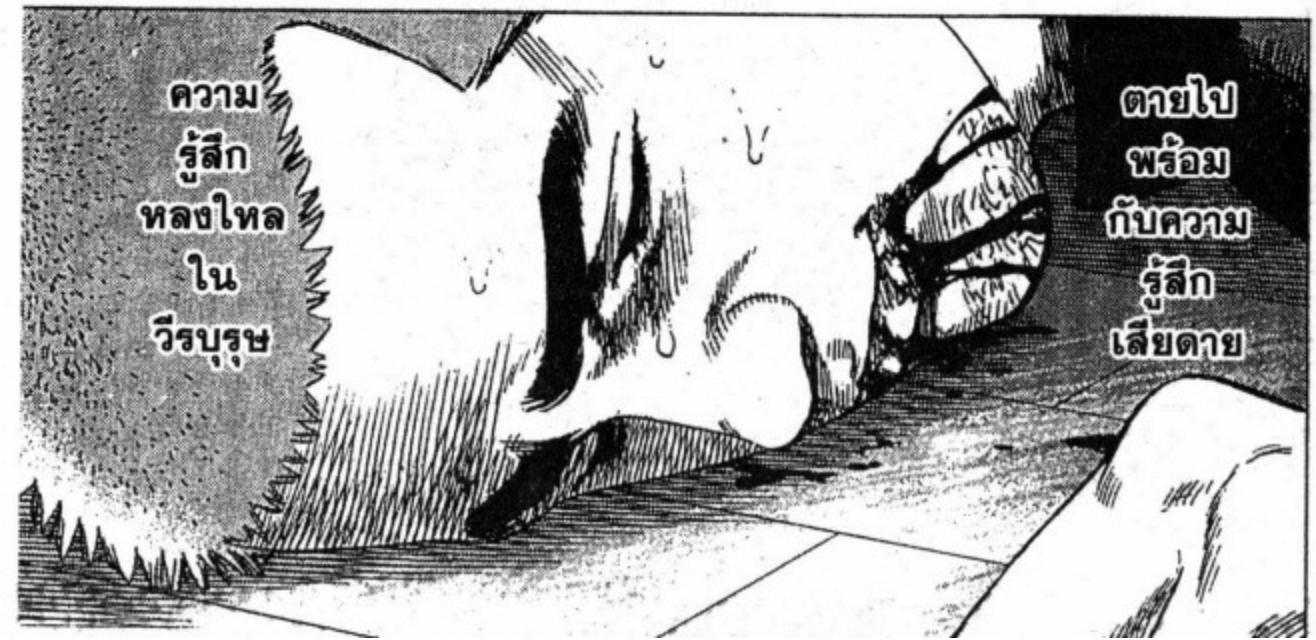
ใช่
นี่
ละ

ประกาศ
ศึกออกไป
ไม่ว่าจะ
เป็นใคร
หน้าไหน
เข้ามา

ในโลกที่
ราบเรียบ
มาก
มัน
จิตซีด
เกินไป

บิดาจรรยา
กำลัง
หัวเราะ
อยู่ที่
ปลาย
โรงยิม

ตัดข้อมือ
ในเวลา
ที่ททหาย
ตอนเช้า
วันจันทร์

NEVER

ฮิโรโตะ !!

ฮิ... ฮิโรโตะ !!

ทำไม
ดิฉันนะ
ฮิโรโตะ

ไม่เทด
ไปหน่อยเธอ
มาเอตะ
ทำไมทำรุนแรง
ขนาดนี้

ฟัง
อยู่
รีเปล่า
!!

มันแค่ต้องการ
แสดงให้เห็นว่า
แม่ไม่ต้องฟัง
บารมีเทเคน
ก็สามารถทำอะไร
ด้วยตัวคนเดียว
ได้

ที่มันกล้าลุย
กับนาย
ไม่ใช่เพราะ
เกลียดหรือ
แค้นอะไร
หรอกนะ

พวกแกนะ
ดูถูก
ฮิโรโตะ
มากไป
แล้ว

เพราะ
จะสู้กันยังไง
ฮิโรโตะ
ก็เทียบนาย
ไม่ติด
อยู่แล้ว

ทำไม
ต้องลงไม่
ลงมือ
ขนาดนี้

มาเอตะ

เอ

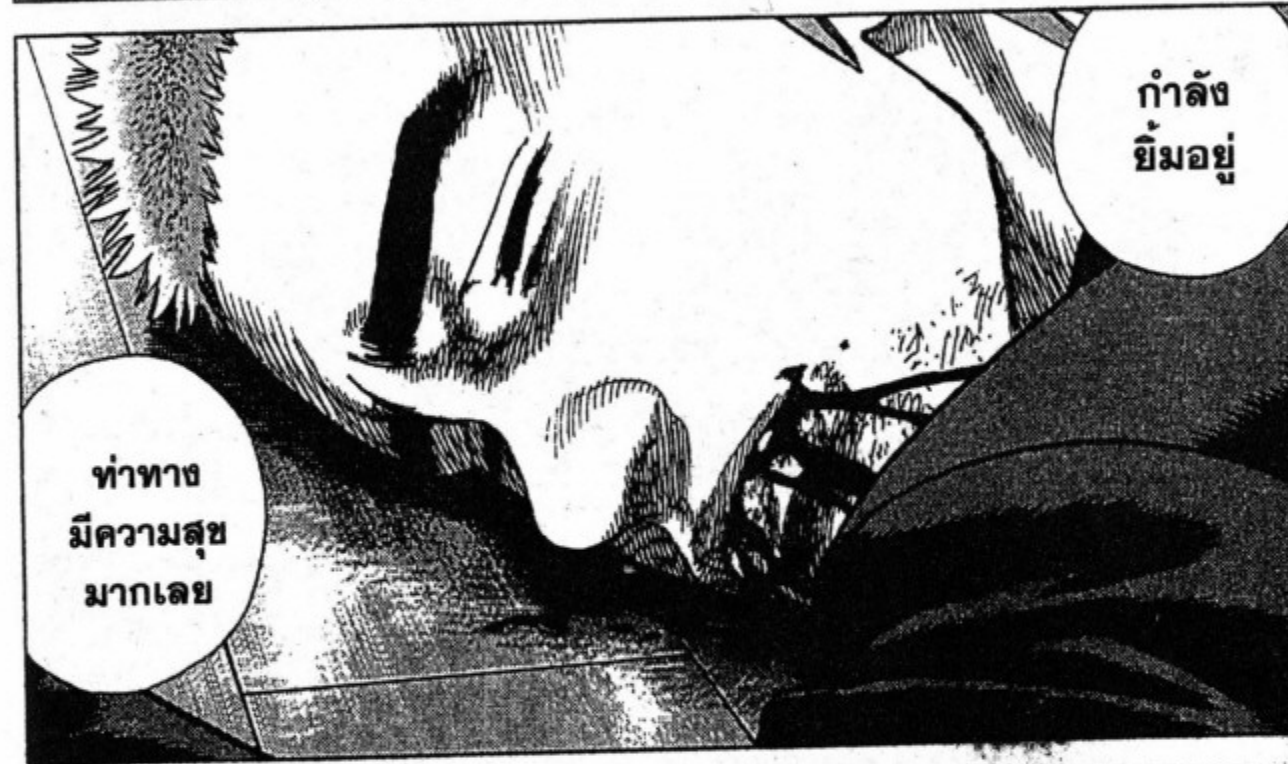

หมอนี่

คุณ คัสสิยิ คุณ โยเนยชิ

นี่

กำลัง ยิ้มอยู่

ท่าทาง มีความสุข มากเลย

หลุดพ้น แล้วละ

.....

เพื่อที่จะทำให้ตัวเอง หลุดพ้นจากความรู้สึกนั้น จึงจำเป็นต้องแสดง ความกล้าออกมา ซึ่งก็ไม่ใช่เพื่อให้ใครเห็น แต่เพื่อให้ตัวของ ตัวเองเห็นตะหาก

ที่ผ่านมา เขาไม่มีความ มั่นใจ ในตัวเอง

ยังพอถูก คนอื่นพูด กระทบเข้าหูเรื่อย ๆ จึงเริ่มที่ จะรู้สึกตัว

คุณ มาเอตะ เข้าใจ เรื่องนี้ดี

ถึงได้ เอาจริง กับเขา

ซึ่งเป็นคน ที่ตัวเองคอย พึ่งพามากที่สุด คงคิดว่าถ้าก้าว ข้ามสิ่งที่เป็นไป ไม่ได้เลยได้ ก็หลุดพ้น นะ

และคนที่ จะทำให้เขา หลุดพ้นได้ ก็มีแต่คุณ มาเอตะ

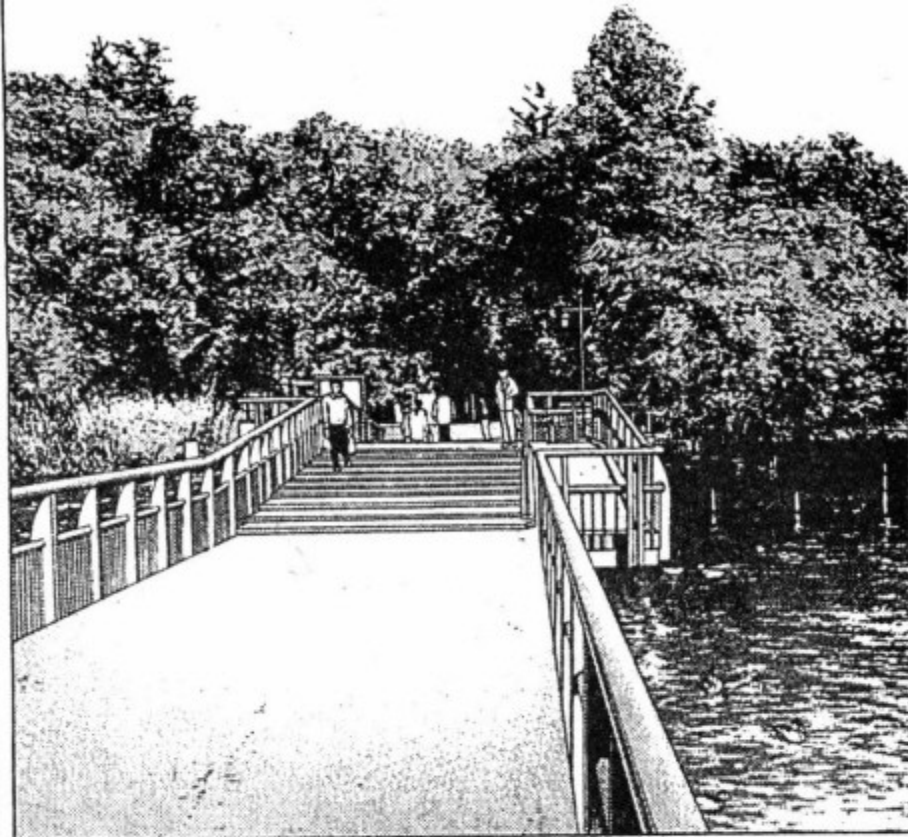
พวกเรานี้ ยังไขไม่ได้ เลยแฮะ

นี่

จัดการ
เรียบร้อย
แล้ว?

ในการ
ทดสอบมีวิธี
ตั้งเยอะแยะ
ไป

ได้
ที่สุด

นี่

แกล
รู้แต่วิธีการ
แบบนี้
จริงๆ

เฮ้อ...
นี่
สุดนี่
เลย

แล้ว
ถ้าเกิดมัน
ยอมขึ้นมา
จะทำไงต่อ

ชั้น
มันอะไร
ล่ะ?

ก็...
ไม่ค่อยรู้
เหมือนกัน
นะ

ใครว่าฉัน
ทดสอบกัน
?

หมอนั้น
ไม่ยอม
แน่

มีลี

นี่แกล
ดูถูกยูโด
จริงๆ

จริง
ลี

คิดว่า
มันไม่มี
ทางยอม
แน่

ทำ
เหมือนกับ
วิธีตัดสิน
ของยูโด
เขี้ยวนะ

มีคนบ้า
แบบนี้
ด้วยแหละ

นี่
แกล

ฮิโรโตะ
ไม่มีวัน
ยอมอยู่แล้ว
น่า...

ถ้าเกิด
มันตาย
ล่ะ?

การ
ตัดสินของ
ลูกผู้ชาย
ตายก็คือ
ตาย

หมอนั้น
เป็นคน
แบบนั้น

รู้ว่า
อาจไม่ชนะ
แต่ไม่คิด
ยอมแพ้
เด็ดขาด

ก็ต้อง
ฆาต-
กรรม
สิวะ
!!

เออ...
แต่ถ้า
ตายขึ้นมา
เรียกว่า
ฆาตกรรม
มั๊ย

แบบนี้
ใครเค้าเรียก
ว่าการ
ตัดสินใจอย่าง
ทางการวะ

อะไร
ทั้งที่เป็น
การตัดสินใจ
อย่าง
ทางการนะ

ยังงี้
แบบนี้
เค้าเรียกว่า
การฆาตกรรม
ซัวร์

แก
ว่าใคร
วะ?

นี่แก
คงไม่ได้
แกลั้งใจ
หรอกนะ

ฮ่าฮ่า...
แต่ฉันตกใจ
จริงๆนะ
ที่มันยังลุกขึ้นได้
ทั้งสภาพแบบนี้

มันน่าฆ่า
ตรงไหน
วะ

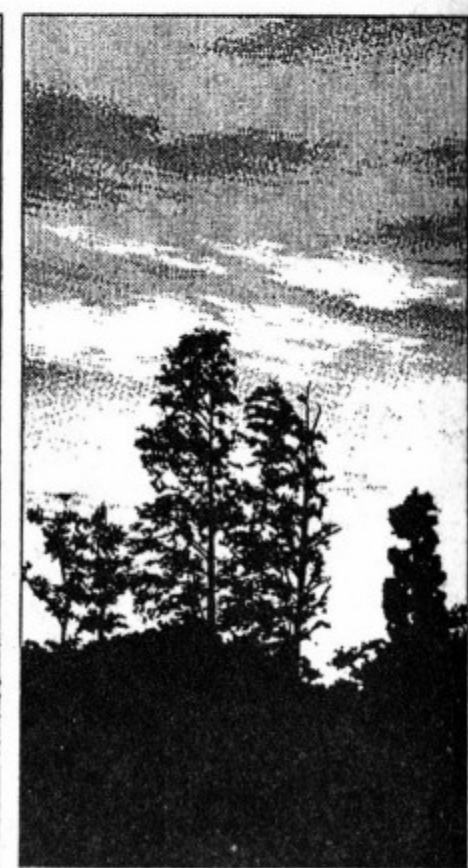

คุณ
โอ๊ะ
|

อรุณ
สวัสดิ์

ไอทส์

ฮิโร
โตะ

นายชก
กับคุณ
มาเอตะ
จริงหรือ

นี่
แก

ฮิโร
โตะ
!!

ต้อง
มองนาย
ใหม่
แล้ว

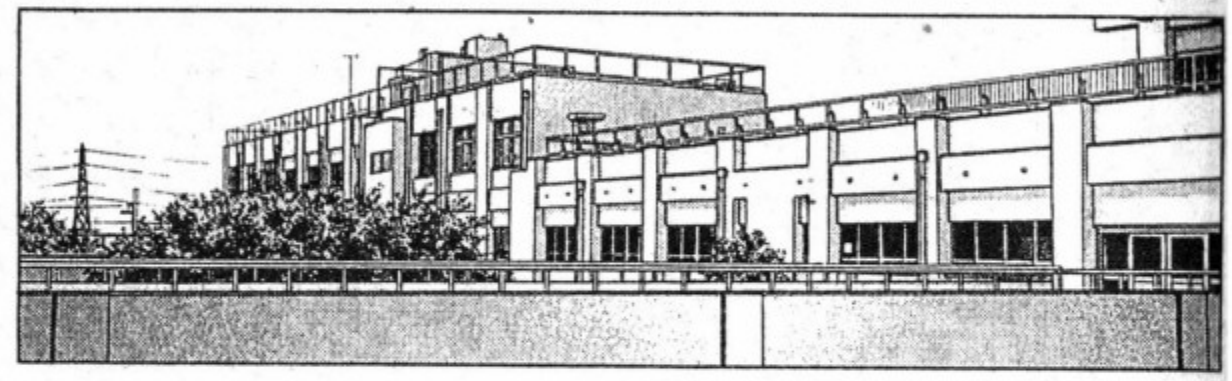
ได้ยึ่ว่า
ไม่ยอมจน
ถึงวินาที
สุดท้าย

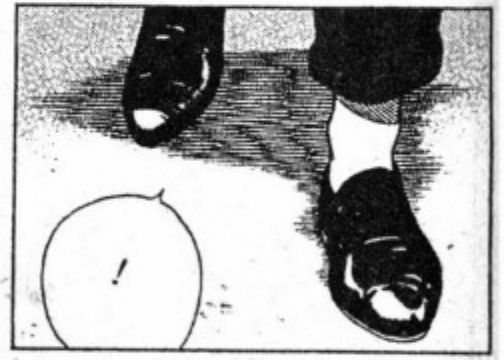
เซอะ

ชุดฟอร์มนั้น
เหมาะกับนาย
มากที่สุด
จริงๆ ด้วย

อ่า

อรุณสวัสดิ์
ครับลูกพี่
!!!

กะไว้แล้ว
น่าเกลียด
ที่สุด

ฮ่า ฮ่า
แก่นี่มัน
รุ่มน่อง
ดีจริงๆ
!!

ไปกัน
มั๊ย
ครับ?

วันนี้เรียก
รุ่มน่องแก
ออกมาแล้ว
ให้มันบอก
ให้ได้นะ

บันจี้ร่า
สปีด
คืออะไร
วะ!?

หว่า...
มาเป็น
ไซยงเลย

มาแล้ว
!!

คุณ
มาเอตะ
!!!

หวัดดี
รุ่มน่อง
สุดแสนน่ารัก
ที่ว่าพวกแก
ไซ้มั๊ย

คุณมาเอตะ
ไซ้โก่ง
นี่นา

ทำไม
ตามมา
เป็นพรวน
เลยวะ!?

ไม่ใช่
ทัศนศึกษา
นะเว้ย

พวกเขา
เดียวกัน

ฮา ฮา
พวกเขาจะเข้า
เทคเคนจริงหรือ
!?

ครับ
วันนี้จะ
ไปยื่น
เรื่อง

ครับ
ไม่ได้
รีครับ

แกว่าจะ
ยื่นเรื่อง
เข้าเทคเคน
รี

ปะ
ปะ

เดี๋ยว
พวกผม
จะพา
ทุกคน
เที่ยวเอง

เอ๋?

เฮ้! เซชิ
มานี่
หนอยชิ

ถ้าคิดแต่จะเข้ามา
เพื่อพึ่งบารมีใคร
แล้วทำซ่าเบง
กับโรงเรียนอื่นได้
สบาย ๆ ละก็
รีบไปเข้าที่อื่น
เลยนะ

บอกไว้ก่อนนะ
ถ้าคิดว่า
เข้าเทคเคนแล้ว
จะทำซ่าได้นะ
คิดผิดถนัด

เรื่อง
ที่จะปลื้มใคร
มันเป็นเรื่องส่วนตัว
ทุกคนคือพวกพ้อง
ไม่มีใครมีสิทธิ์
เหนือใคร

ไม่มี
ว่าใครสูงกว่า
หรือต่ำกว่า
อะไรทั้งสิ้น

คุณ
โอเบะ

ฉันภูมิใจ
ในความเป็น
เทคเคนมาก
เพราะมีพวกพ้อง
ที่พิเศษสุด

แต่
อย่าเข้าใจ
ผิดนะ

จะบ้าอะไร
เพราะฉัน
เคารพนับถือ
ลูกพี่ตะหาก
เดี๋ยวตีบให้

คุณโอเบะ
ไม่ได้คิด
พึ่งบารมี
คุณมาเอะ
รีครับ ถึง
ได้เข้าเรียน
เทคเคน

ก็
เพราะฉันแหละ
ผมถึงเลือก
เทคเคนเช่นกัน

แต่
เปอร์เซ็นต์
อยู่ต่อมี
เหมือนกัน

ที่สำคัญ
ช่วงที่แกเข้าเรียน
เทคเคน
พวกลูกพี่ก็คง
จบไปหมด
แล้ว

.....

ว่า...
ว่าไง
นะ?

เพราะผม
เคารพ
นับถือ
คุณโอบะ
ใจ

เซย์
!!

ผมก็รู้สึก
เหมือนกับที่
คุณโอบะรู้สึก
ต่อคุณมาเอตะ
นั่นล่ะ

จะ
ปลื้มใคร
ก็เป็นเรื่อง
ส่วนตัว
ไซม์

อีกอย่าง
เพราะเทเค็น
อยู่ใกล้ที่สุด
ด้วย

เจอกัน
อีกแล้ว
นะ

ซึก

แกชื่อ
โอบะ
สินะ

ได้ยินว่า
แกมีปัญหา
กับมาเอตะ
อยู่

พวก
มิซาโตะ
!!

ซัดกันรุนแรง
มาก และได้ยิน
ว่าถูกพวก
ลอบแพแล้ว
ด้วยถูกมัย

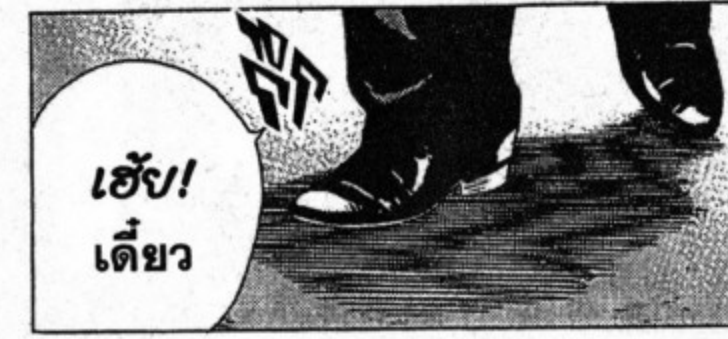
ฉันรู้
หรอก
น่า

ขอ
ตอบแทน
เรื่อง
คราวก่อน
หน่อยนะ

ที...
แบบนี้
ก็สวย

ทึ

เฮ้!
เดี๋ยว

.....

ได้ยินว่า
ใครมีปัญหา
อะไรกับใคร
นะ

ลูกพี่
!!

มา...
มาเอะตะ
!!!

นี่
?

จะจัดการ
พวกมัน
ได้ดี
ฮิโรโตะ

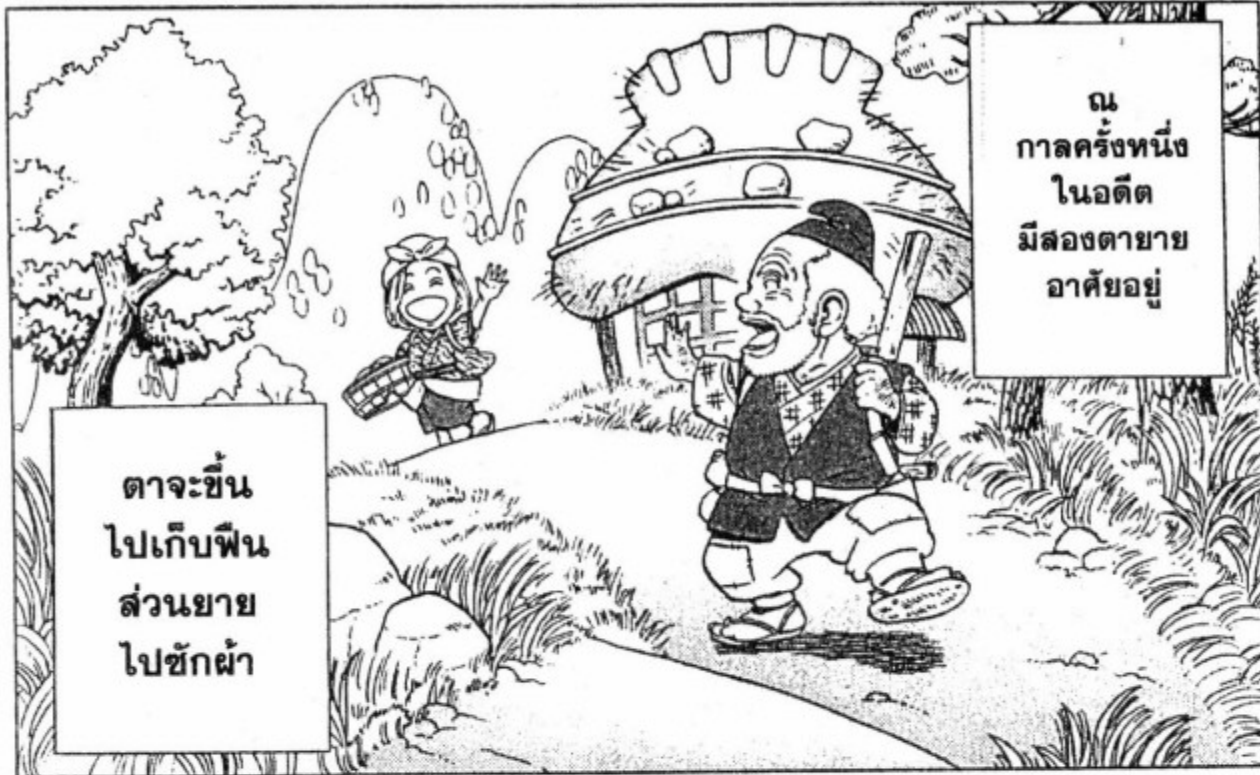
ซำก

กระแทบ
ให้ละ
ไปเลย
!!

ฮ็อก/
ได้ข่าว
มาผิด
ซีเนี่ย

ຈອມອກ ບລຸ່ສ໌ ຈູຈູບ ♥ XI

ณ
กาลครั้งหนึ่ง
ในอดีต
มีสองตายาย
อาศัยอยู่

ตาจะขึ้น
ไปเก็บฟืน
ส่วนยาย
ไปซักผ้า

ขณะที่ยาย
กำลังซักผ้าอยู่
ก็มีลูกท้อ
ขนาดใหญ่
ลอยมาตาม
แม่น้ำ

แต่
ทันที
ที่ยาย
กลับ
ถึงบ้าน

เลย
ปล่อย
ให้มัน
ลอยผ่าน
ไป

เพราะรู้สึก
ถึงกลางร้าย
ที่แสน
น่ากลัว

สองคน
ก็
ทะเลาะ
กัน

ขณะที่
ทั้งคู่มี
ปากเสียง
กันอย่าง
รุนแรง

ก็พบว่า
ตาได้นำ
ลูกท้อยักษ์
นั้นกลับมา

อย่าง
ที่คิดไว้
ก็ได้มี
เจ้านี่
ถือกำเนิด
ออกมา

ฮัดฮัด

ฮัก

ฮัก

ฮัก

ฮัก

ฮัก

ฮัก

มานี่
โมโม่ โคะเฮีย
โตอย่างรวดเร็ว
แต่ไม่รู้ทำไม
ถึงกลายเป็น
เด็กที่เลวร้าย
ชอบใช้กำลัง

ทั้งคู่จึงต้อง
จำใจเลี้ยง
อย่าง
เสียมิได้

เพราะเกิดจาก
ลูก (โมโม่)
เลยตั้งชื่อ
โมโม่ โคะเฮีย

ก๊าก
ฮ่า
ฮ่า

คนที่หมู่บ้าน
ต่างก็
ลำบาก
เดือดร้อน
ไปหมด

ซุซึบ

ทุเรค

เป็นเด็ก
ที่เลวร้าย
ที่สุดใน
หมู่บ้าน

คนที่
จะจัดการ
เรื่องนี้ได้ก็มีแต่
เจ้าเท่านั้น

ช่วยไป
ทีนะ

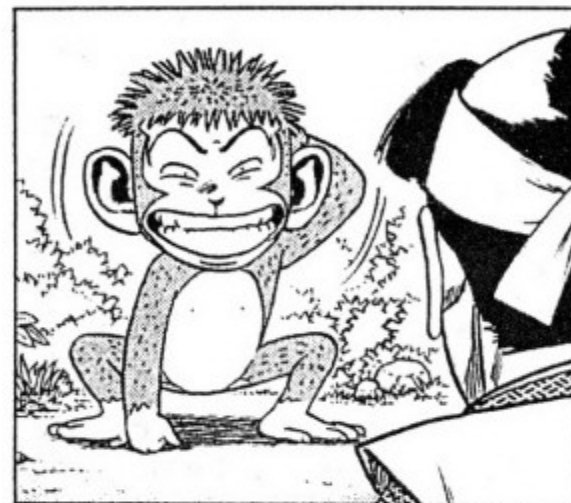
ใช่
ตอนนี้
เมืองหลวง
กำลังแย่
เพราะมี
พวกยักษ์
อาละวาด

อะไรนะ!
ปราบ
ยักษ์

นิ

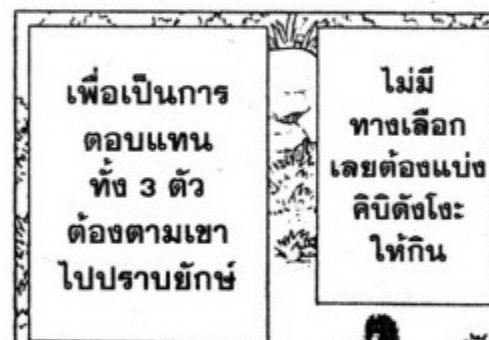

เดินไป
ได้ซัก
พัก
ใหญ่

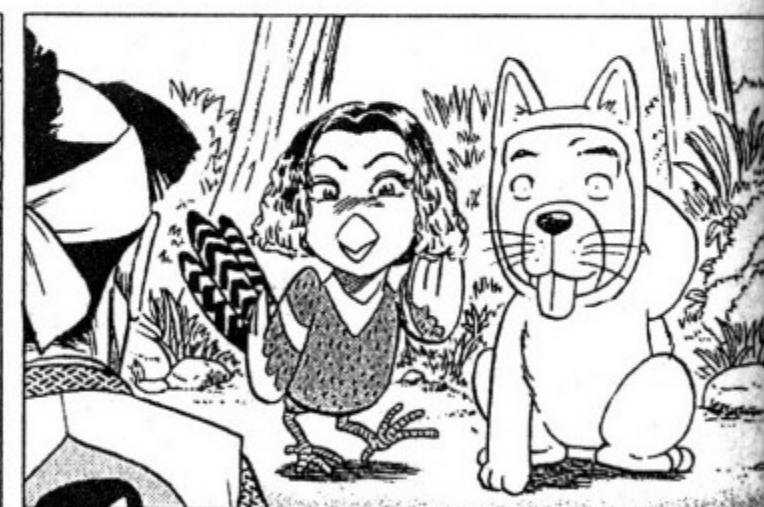
ยายให้
ขนม
คิบัตังโงะ
ติดตัว
ไปด้วย

โมโม่
โคเฮีย
ตัดสินใจ
ไปเพราะ
คิดแต่
อยากเป็น
ฮีโร่

เพื่อเป็นการ
ตอบแทน
ทั้ง 3 ตัว
ต้องตามเขา
ไปปราบยักษ์

ไม่มี
ทางเลือก
เลยต้องแบ่ง
คิบัตังโงะ
ให้กิน

แต่ขนม
คิบัตังโงะ
ที่ยาย
ทำให้

ก็มีผู้ร่วม
เดินทาง
พวกนี้
ตามมา

บ้า
ที่สุด
!!

อ้วก

ได้บูต
เสีย
นาน
แล้ว

โมโม่ โคะฮิ
ได้พาทั้ง 3 ตัว
มุ่งไป
เกาะยักษ์
เพราะความ
อยากเป็น
ฮีโร่มาก

แต่
ทว่า
พวก
ยักษ์

เฮ้!
ไปกัน
เลย
!!

เม
เรื่อรี

อ้อก

ในที่สุด
ก็ไป
ถึงเกาะ

แก
เป็นใคร
วะ...

เป็นพวกนี้
เลยต้องละ
ตาม
ระเบียบ

เลย
กลายเป็น
ว่าถูกยักษ์
ปราบ

โมโม่
โคเฮีย
ไม่มีทาง
สู้ได้แล้ว

น่า
ยินดี
จริงๆ

ช่วงนั่นเอง
ที่หมู่บ้านก็
ดีใจ ที่ความ
สงบสุขคืน
มาเพราะไม่มี
โมโม่ โคะฮิ

เขาก็ได้
พบนก
กระเรียน
ตัวนี้ติด
กับตัวอยู่

ฮะ

กาลครั้งหนึ่ง
ในอดีต
มีชายหนุ่ม
ยากจน
อยู่คนนึง

ในวันที่
หิมะตก
วันนึง

นำสงสาร
จัง จะช่วย
เดี๋ยวนี้
แหละ

แต่เพราะเห็นเป็น
นกกระเรียนที่
อุบาทว์ที่สุดเท่าที่
เคยพบเลยปล่อย
ทิ้งไว้แบบนั้น

แมงก

ชายหนุ่ม
จึงต้อง
จำใจช่วย

ไม่ต้อง
กลับมา
ตอบแทน
อะไรฉัน
หรอกนะ

เข้าใจแล้ว
อย่ากลับมา
ตอบแทน
บุญคุณฉัน
เด็ดขาด

นกกระเรียนดีใจมาก
ที่ได้รับการช่วยชีวิต
แล้วมันก็บิน
หนีหายไป
ในท้องฟ้า

เพราะฉัน
ไม่ยอมให้
แกเข้าบ้าน
แน่นอน

ก็อก
ก็อก

คินนั้น
ชายหนุ่มรู้สึก
ไม่สบายใจ
เลย

ไอ้บ้าเอ๊ย
บอกแล้วว่า
ไม่ต้องมา
ดันเลือก
มาอีก

ก็อก
ก็อก

ฉัน
ไม่ยอมให้
แกเข้ามา
ร้อก

ข้างนอกนั้น
มีหญิงสาว
ที่สวยงาม
ยืนอยู่

แล้ว
แล้ว

ไป
แล้ว
นะ

ในที่สุด
ชายหนุ่ม
ก็ยอมให้
หญิงสาว
เข้าบ้าน

ขอบคุณ
มาก

ขอ
ค้างที่นี่
ซักคืน
ได้มั๊ย
?

ฉัน
หลงทาง
เพราะ
หิมะนะ

ไม่คิดเลย
ว่าหญิงสาว
คนนี้จะใช่
นกกระเรียน
อุบาทว์นั้น

หญิงสาว
เก็บตัวอยู่
ในห้อง
แล้วเริ่ม
ทอผ้า

หญิงสาว
เก็บตัวทอผ้า
โดยไม่กิน
อะไรเลย
เป็นเวลา 3 วัน

แต่ก็มี
ความเป็น
ไปได้
ครึ่งหนึ่ง
นะ

แต่
ระหว่างนั้น
ห้ามแอบ
มอง
เข้าไป
ในห้องโดย
เด็ดขาด

จะ
ทอผ้าให้
เพื่อเป็น
การ
ขอบคุณ

มันเป็นผ้าทอที่ชดงามไม่มีที่ติ

ชดงามมากจริงๆ

ถ้าชายคงได้เงินมากเลย

เสร็จแล้ว

หญิงสาวดูชอบไปมาก

แฮ็ก แฮ็ก

แม่จะเหนื่อย แต่หญิงสาวก็เริ่มทอผ้าต่อโดยไม่ปรึกษาบ่น

ชายหนุ่มเริ่มรู้สึกสงสารขึ้นมา

ขอ... ขออีกผืนได้มั๊ย

ก็... ได้

มันอะไรกันหญิงคนนั้นไม่ใช่นกกระเรียน แต่เป็นคนจริงๆ

นกกระเรียนทั้งที่ชนสีขาวทำไมทอผ้าออกมาสีดำละ

อา

ปิด

สาวน้อย !!

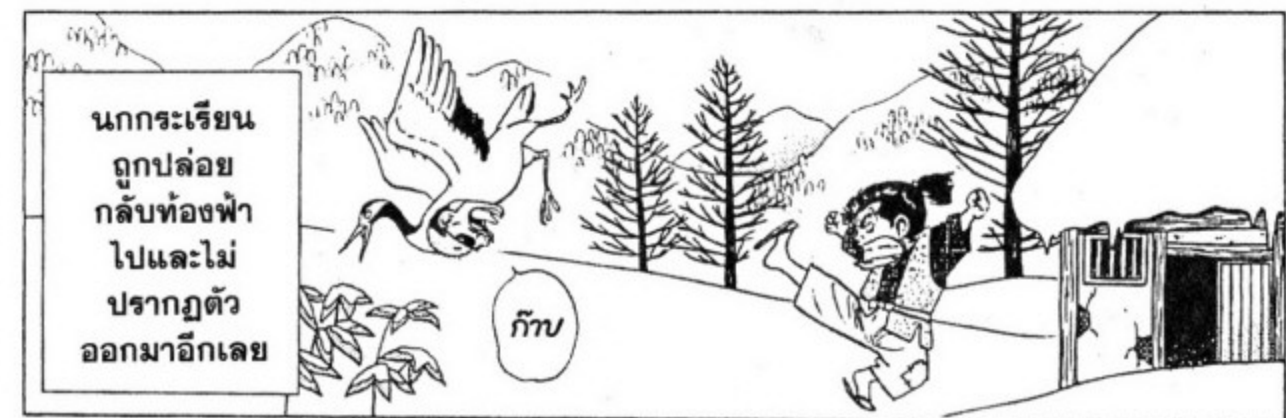
เราคงต้องจากกันแล้วละ

ในที่สุดก็เห็นเข้าจนได้นะ

อ๊ะ

นกกระเรียนได้หัวล้านถึงขนาดนี้แล้ว

นกกระเรียนถูกปล่อยกลับท้องฟ้าไปและไม่ปรากฏตัวออกมาอีกเลย

ก็ท

ท่านเอ๊ย
ขำมีเมล็ดลูก
พลับที่ดีกว่า
ข้าวเป็นไหนๆ

ลิง
ก็
ได้

ศาสตราจารย์
สรรพคุณเต็ม
ที่แล้วก็แลก
ข้าวปั้นกับ
เมล็ดลูกพลับ

กาลครั้งหนึ่ง
ในอดีต
มีปูอยู่
ตัวหนึ่ง

อยู่มาวันหนึ่ง
ขณะที่ปูกำลังกิน
ข้าวปั้นยักษ์
ก็มีลิงหัวโขน
เรียกปูตัวนั้นไว้

ของ
ดี

อะฮ์

ที่...
หวาน
หมู

บ้าที่สุด
โดนมัน
หลอก
กินข้าวปั้น
ซะแล้ว

พอทำ
เช่นนั้นแล้ว
จะเกิด
อะไรขึ้น
นะ

ไอ้เด็กบ้าเอ๊ย!
ฉันจะ
ลับแกให้
และเป็นชิ้นๆ
เลย

ปูเอา
เมล็ดไปปลูก
แต่ไม่มีวีแววที่
มันจะโตขึ้น
มาเลย

...

มัน
ก็
แห้ง
ละ

เมล็ด
ก็โตขึ้น
เป็นต้น
อย่างรวดเร็ว
และออกผล
มามากๆ

อะฮ์
ออกลูก
แล้ว

สำเร็จ
!!

แต่
ไม่ว่าปูจะ
เอื้อมมือ
ยังไง
ก็เด็ดผล
ลงมากิน
ไม่ถึง

บ้าชิบ
หยับ
ไม่ได้

ก๊าก ฮ่าฮ่า
เจ้าปูโง่
เอ๊ย
ไปตาย
ซะเถอะไป

ไอ้

ว้าว...
ลูก
พลับ

อ่า....
เจ้าลิง
!!

นั่นมัน
ลูกพลับ
ฉันนะ

ฮัม

ลิงเด็ดผลดิบ
ปาใส่ปู
แล้วตัวเองก็
เด็ดผลสุกกิน
สบายใจเฉิบ

ทั้งที่ฉัน
ต้องเจ็บตัว
ถึงกับ
ขยับตัว
ไม่ได้
แบบนี้

ที่สำคัญ
ข่าวป็นนั้น
ฉันตั้งใจ
จะเอาไปให้
แม่ที่
ไม่สบาย
กินแท้ๆ

จ๊าก
ร้อน

จะชน
ให้เต็มที
เลย

มา
แล้ว

จ๊าก
!!

มาเลย
จะตีมัน
ให้ทะลุ
เลย

ซึก
ซึก
ซึก
ซึก

น่า
น่า
!!

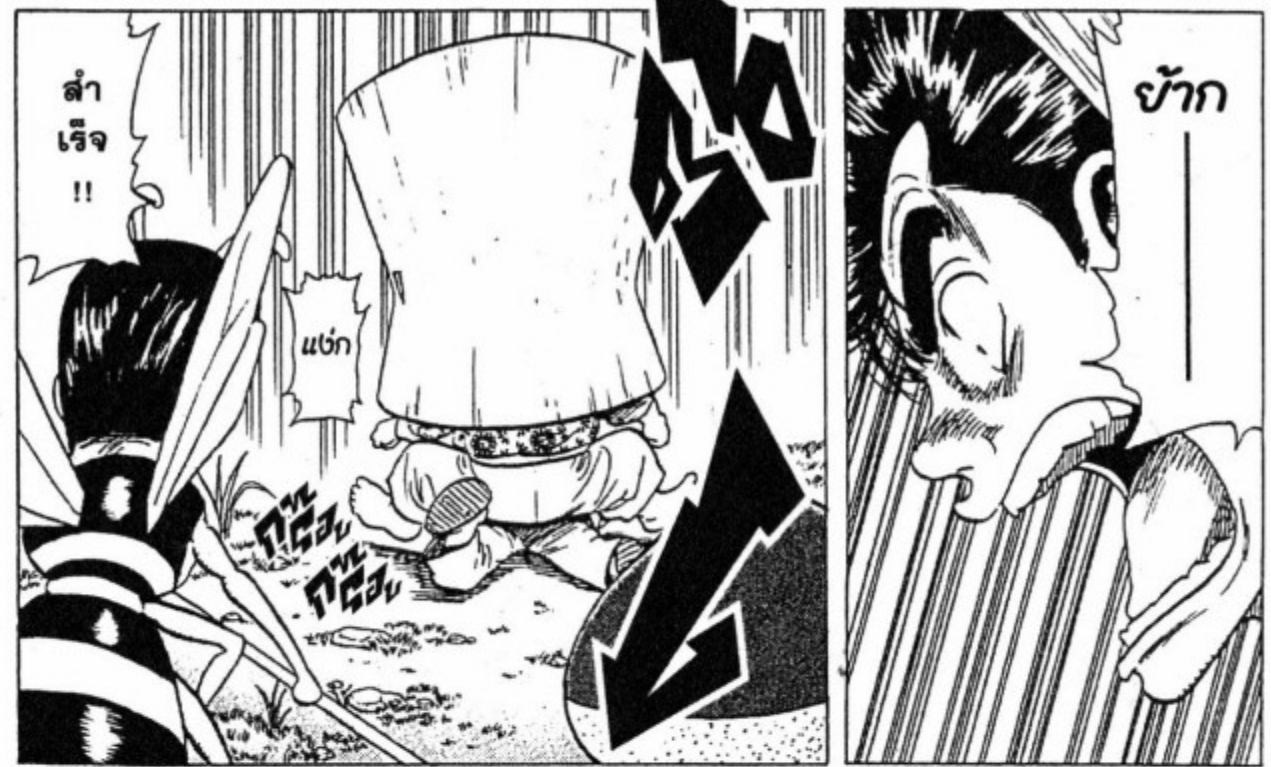

จ๊าก
!!

ลิงที่ถูก
เกลียดกับผึ้ง
เล่นงาน
รีบวิ่งออกไป
ข้างนอก
และแล้ว

ตาย
!!

ล่า
เร็ว
!!

แบ่ก

จ๊าก

อ้าว
!!

นับตั้งแต่นั้นมา
ปูเลยต้อง
คอยคายฟอง
ออกมาเสมอ

นึกว่าเป็นลิง
เล่นเข้าไป
ซะเต็มที
กลับกลายเป็นปู
ที่กะจะมา
หัวเราะเยาะ
ลิง